

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1996-1997 (*)

8 JANVIER 1997

PROJET DE LOI

**relatif à la publicité de
l'administration dans les provinces
et les communes**

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

I. — EXPOSE GENERAL

Une administration efficace et performante est une condition essentielle pour réaliser l'accord actuel du gouvernement. Les mesures proposées dans ce cadre doivent aboutir à une administration plus accessible et mieux orientée vers les utilisateurs, à l'enlèvement de la méfiance et de l'incompréhension à l'égard des autorités et à l'augmentation des possibilités pour l'administré d'intervenir et de participer au processus décisionnel.

Dans ce contexte, la réalisation d'un régime légal général de publicité de l'administration constitue un aspect particulier. Dans la législation précédente, il a d'abord été élaboré un régime constitutionnel (article 32 de la Constitution coordonnée). Ensuite, la publicité de l'administration des administrations fédérales a été concrétisée. La loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration, qui est entrée en vigueur au 1er juillet 1994, règle la publicité de l'administration des autorités administratives fédérales.

(*) Troisième session de la 49e législature.

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1996-1997 (*)

8 JANUARI 1997

WETSONTWERP

**betreffende de openbaarheid
van bestuur in de provincies
en gemeenten**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. — ALGEMENE UITEENZETTING

Een doeltreffende en performante administratie is een essentiële voorwaarde voor de realisering van het huidige regeerakkoord. De maatregelen die in dit kader worden voorgesteld moeten leiden tot een meer toegankelijke en gebruiksvriendelijke administratie, tot het doorbreken van het wantrouwen en het onbegrip ten aanzien van de overheid en tot het verhogen van de mogelijkheden van de bestuurde tot tussenkomst en participatie in het besluitvormingsproces.

Een bijzonder aspect hiervan betreft de realisatie van een algemene wettelijke regeling van de openbaarheid van bestuur. Tijdens de vorige legislatuur werd er in de eerste plaats een grondwettelijke regeling uitgewerkt (artikel 32 van de gecoördineerde Grondwet). Vervolgens werd de bestuursopenbaarheid voor de federale besturen geconcretiseerd. De wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, die op 1 juli 1994 in werking is getreden, regelt de openbaarheid van bestuur in de federale administratieve overheden.

(*) Derde zitting van de 49e zittingsperiode.

Le présent projet vise à régler les modalités selon lesquelles se réalise la publicité de l'administration au niveau communal et provincial.

Seul le législateur fédéral est compétent pour fixer un régime légal général en matière de publicité de l'administration à l'égard des communes et des provinces. En vertu de l'article 162 de la Constitution coordonnée, il appartient toujours au législateur fédéral de régler les institutions provinciales et communales.

Le projet qui est actuellement présenté part des mêmes principes qui ont été consacrés dans la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration des autorités administratives fédérales.

Dans son avis du 28 août 1996 relatif à ce projet de loi, la section de législation du Conseil d'Etat suggère toutefois de ne pas reprendre littéralement un certain nombre de dispositions de la loi susvisée du 11 avril 1994. Plus spécifiquement, le Conseil d'Etat propose une autre formulation concernant les articles 3, 4°, le début de l'article 5, la deuxième phrase de l'alinéa 1er de l'article 6, la première phrase du paragraphe 3 de l'article 9 et une adaptation mineure à l'article 10. Bien que les formulations proposées par le Conseil d'Etat n'entraînent pas de modifications dans la signification juridique de ces articles, j'estime cependant qu'une formulation uniforme est préférable, ce pour diverses raisons. Tout d'abord, différentes formulations provoqueraient des confusions inutiles dans le chef des citoyens; rien n'empêche en outre qu'à l'avenir, une autre interprétation soit effectivement donnée. Enfin, cet autre mode de formulation met également la Commission d'accès aux documents administratifs dans une position difficile. Les susdites modifications proposées par le Conseil d'Etat n'ont dès lors pas été apportées. Toutes les autres observations formulées par le Conseil d'Etat dans son avis précité concernant ce projet ont été intégrées dans le texte.

*
* *

II. — COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 2

Cet article définit le champ d'application du projet de loi.

La présente loi s'applique à toutes les autorités administratives provinciales et communales et détermine les conditions dans lesquelles le citoyen peut faire valoir le droit à la publicité à l'égard de ces administrations.

Tous les organes des administrations locales sont des autorités provinciales ou communales. En effet,

Het thans voorliggende ontwerp wil de modaliteiten van de openbaarheid van bestuur regelen op gemeentelijk en provinciaal niveau.

Enkel de federale wetgever is bevoegd om een algemene wettelijke regeling inzake de openbaarheid van bestuur vast te stellen ten aanzien van gemeenten en provincies. Krachtens artikel 162 van de gecoördineerde Grondwet komt het vandaag nog steeds aan de federale wetgever toe om de provinciale en gemeentelijke instellingen te regelen.

Het ontwerp dat thans wordt voorgesteld gaat uit van dezelfde principes als degene die vervat zijn in de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur in de federale administratieve overheden.

In haar advies van 28 augustus 1996 met betrekking tot dit wetsontwerp, suggereert de afdeling wetgeving van de Raad van State nochtans de letterlijke overname van een aantal bepalingen van de hogervermelde wet van 11 april 1994, niet door te voeren. Specifiek stelt de Raad van State een andere formulering voor met betrekking tot de artikelen 3, 4°, het begin van artikel 5, de tweede zin van het eerste lid van artikel 6, de eerste zin van paragraaf 3 van artikel 9 en een kleine aanpassing in artikel 10. Hoewel de voorgestelde formuleringen door de Raad van State geen wijzigingen teweegbrengen in de juridische betekenis van deze artikelen, ben ik toch van oordeel dat een uniforme formulering de voorkeur genieten en dit om verschillende redenen. Vooreerst zou verschillende formuleringen onnodige verwarringen teweegbrengen in hoofde van de burgers. Niets belet, bovendien, dat er in de toekomst wel een andere interpretatie doorgevoerd wordt. Ten slotte brengt deze andere formuleringwijze ook de Commissie voor de Toegang tot de bestuursdocumenten in een moeilijke positie. Derhalve werden de hogervermelde voorgestelde wijzigingen door de Raad van State niet doorgevoerd. Al de andere opmerkingen geformuleerd door de Raad van State in haar hogervermelde advies aangaande dit ontwerp, werden verwerkt in de tekst.

*
* *

II. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Art. 2

Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied van het ontwerp van wet.

Deze wet is van toepassing op alle provinciale en gemeentelijke administratieve overheden en bepaalt de voorwaarden waaronder de bestuurde het recht van openbaarheid kan doen gelden ten aanzien van deze besturen.

Alle organen van de lokale besturen zijn provinciale of gemeentelijke administratieve overheden. Wat

pour les administrations locales, il n'est pas fait de distinction entre les pouvoirs législatif, exécutif et judiciaire.

La présente loi s'applique donc aux gouverneurs, à la députation permanente, au conseil provincial, au bourgmestre, au collège des bourgmestre et échevins, au conseil communal.

La présente loi s'applique en outre aux institutions, qui ont été créées par l'autorité provinciale ou communale ou à l'intervention de celles-ci afin de mettre en place un service public, et qui ont adopté la forme d'une société commerciale ou d'une association sans but lucratif.

La présente loi ne s'applique toutefois pas aux intercommunales et aux CPAS. En effet, pour ce qui concerne ces institutions, les Régions et les Communautés sont compétentes pour établir les dispositions législatives.

Pour ce qui est du champ d'application de la loi, il y a également lieu d'évaluer la notion « document administratif ». Ce terme doit être pris au sens large. Il concerne toutes les informations disponibles, quel que soit le support : documents écrits, enregistrements sonores et visuels y compris les données reprises dans le traitement automatisé de l'information. Les rapports, les études, mêmes de commissions consultatives non officielles, certains comptes rendus et procès-verbaux, les statistiques, les directives administratives, les circulaires, les contrats et licences, les registres d'enquête publique, les cahiers d'examen, les films, les photos, etc. dont dispose une autorité sont en règle générale publics, sauf lorsqu'un des motifs d'exception mentionnés dans l'article 7 est appliqué par l'autorité provinciale ou communale.

La définition des documents à caractère personnel, fixée à l'alinéa 2, 3°, de cet article, a trait à la règle particulière prévue à l'article 5, alinéa 2, concernant ces documents. Pour les documents administratifs qui portent une appréciation ou un jugement de valeur sur une personne physique, il est dérogé au principe général qu'un intérêt n'est pas requis. S'il veut obtenir consultation ou copie d'un document administratif, le demandeur doit justifier d'un intérêt, et ce afin d'éviter les abus.

Art. 3

Les autorités administratives provinciales et communales sont tenues à la publicité active de l'administration. En d'autres mots, elles doivent de leur propre initiative fournir des informations à la population.

L'information doit être rédigée sous une forme compréhensible, adaptée au public.

L'article 3 fixe en outre un certain nombre de modalités contraignantes quant à la publicité active de l'administration. Evidemment, rien n'empêche qu'une autorité administrative provinciale ou com-

de plaatselijke besturen betreft wordt er immers geen onderscheid gemaakt tussen de wetgevende, uitvoerende en rechterlijke macht.

Deze wet is derhalve van toepassing op de gouverneurs, de bestendige deputatie, de provincieraad, de burgemeester, het college van burgemeester en schepenen, de gemeenteraad.

Bovendien is deze wet ook van toepassing op de instellingen die door de provinciale of gemeentelijke overheid of door toedoen van deze overheden tot stand werden gebracht om in een openbare dienst te voorzien en die de vorm hebben aangenomen van een handelsvennootschap of vereniging zonder winstoogmerk.

Deze wet is evenwel niet van toepassing op de intercommunales en OCMW's. Wat deze instellingen betreft zijn de Gewesten en Gemeenschappen immers bevoegd de wetgeving vast te stellen.

Het toepassingsgebied van de wet wordt bijkomend afgemeten aan het begrip « bestuursdocument ». Deze term dient breed te worden opgevat. Het betreft alle beschikbare informatie, welke ook de informatiedrager is : schriftelijke stukken, geluids- en beeldopnamen met inbegrip van de gegevens vervat in de geautomatiseerde informatieverwerking. Verslagen, studies, zelfs van niet-ambtelijke adviescommissies, sommige notulen en processen-verbaal, statistieken, administratieve richtlijnen, omzendbrieven, contracten en vergunningen, registers van openbaar onderzoek, examencohiers, films, foto's, enz... waarover het bestuur beschikt, zijn in regel openbaar, behoudens wanneer een van de in artikel 7 vermelde uitzonderingsgronden toegepast wordt door de provinciale of gemeentelijke overheid.

De definitie van documenten van persoonlijke aard, bepaald in het tweede lid, 3° van dit artikel, houdt verband met de bijzondere regeling die in artikel 5, tweede lid ten aanzien van deze documenten wordt gemaakt. Voor bestuursdocumenten die een beoordeling of een waardeoordeel bevatten over een persoon wordt afgestapt van het algemeen principe dat er geen belang vereist is. Opdat er inzage of kopie van zulk een bestuursdocument bekomen zou worden, dient de aanvrager een belang aan te tonen, en dit om misbruiken te voorkomen.

Art. 3

De provinciale en gemeentelijke administratieve overheden hebben een plicht tot actieve openbaarheid van bestuur. Zij moeten met andere woorden uit eigen beweging informatie verstrekken aan de bevolking.

De informatie moet in begrijpelijke vorm worden gesteld, aangepast aan het publiek.

Artikel 3 bepaalt bovendien een aantal bindende modaliteiten inzake deze actieve openbaarheid van bestuur. Uiteraard belet niets dat een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid verdergaan-

munale prend des initiatives plus poussées dans le but d'élaborer et de rendre publique sa politique d'information. En d'autres termes les règles prévues ne constituent qu'un minimum.

Les autorités provinciales et communales restent autonomes au niveau de la mise en oeuvre concrète de la politique d'information. En effet, la forme et l'ampleur de la politique d'information doit pouvoir varier selon les nécessités.

Pour éviter que chaque autorité administrative provinciale ou communale possède un fonctionnaire de l'information distinct, l'article 3, 1° dispose que le conseil provincial ou communal désigne un fonctionnaire chargé de la conception et de la réalisation de la politique d'information pour toutes les autorités administratives qui relèvent respectivement de la province ou de la commune. Ainsi, chaque province ou commune n'aura qu'un seul fonctionnaire d'information, compétent pour toutes les autorités administratives provinciales ou communales attachées à la province ou à la commune, par exemple parce qu'elles ont été créées par cette province ou commune. Evidemment, cette disposition n'empêche pas que ce fonctionnaire d'information demande les informations nécessaires relatives à une certaine demande auprès de l'autorité administrative provinciale ou communale compétente, attachée à sa province ou commune.

Pour les mêmes motifs, l'article 3, 2° dispose que le fonctionnaire de l'information organise la coordination de la publication d'un « guide » de toutes les autorités administratives qui relèvent de la commune ou de la province. Il serait en effet incompréhensible pour le citoyen que, pour une commune par exemple, il existe cinq « guides » différentes.

Ce « guide » doit reprendre les compétences et l'organisation interne de toutes les autorités administratives qui relèvent de la commune ou de la province. Un tel « guide » est dès lors essentiel pour une administration accessible; le public doit savoir de quel service et de quel agent relève une matière déterminée. Quelqu'un qui veut faire appel à un certain service, sait alors exactement à qui il doit s'adresser et ne doit préalablement entamer une longue recherche. Les autorités fédérales sont en conséquence obligées de publier un « guide » et de le fournir à tout un chacun qui en fait la demande. Ce guide contient une description des compétences et de l'organisation du fonctionnement, ainsi que toutes les données qui sont utiles au public, par exemple les heures d'ouverture des services accessibles au public.

Il est instaurée également l'obligation d'indiquer les données concernant le fonctionnaire qui peut donner de plus amples informations sur un dossier. Le fait qu'un membre du personnel est mentionné nominativement, ne change en rien la théorie de la responsabilité de l'organe.

de initiatieven neemt om haar informatiebeleid uit te bouwen en kenbaar te maken. De regels hier vervat gelden met andere woorden als minimum.

De provinciale en gemeentelijke administratieve overheden behouden hun autonomie voor de concrete uitwerking van het informatiebeleid. De vorm en de omvang van het informatiebeleid moet immers kunnen variëren naargelang de noodwendigheden.

Om te verhinderen dat elke provinciale of gemeentelijke administratieve overheid een afzonderlijke informatie-ambtenaar zou bezitten bepaalt artikel 3, 1° dat de provincie- of gemeenteraad een ambtenaar aanduidt welke belast wordt met de conceptie en realisatie van het informatiebeleid voor alle administratieve overheden die ressorteren onder respectievelijk de provincie of de gemeente. Aldus is er in iedere provincie of gemeente slechts 1 informatie-ambtenaar aanwezig die bevoegd is voor alle provinciale of gemeentelijke administratieve overheden die verbonden zijn, bij voorbeeld omdat ze opgericht werden door de provincie of gemeente, met de provincie of gemeente. Natuurlijk belet deze bepaling niet dat deze informatieambtenaar de nodige informatie in verband met een aanvraag zou opvragen bij de bevoegde provinciale of gemeentelijke administratieve overheid welke verbonden is met zijn provincie of gemeente.

Om dezelfde redenen, stelt artikel 3, 2° dat de informatieambtenaar de coordinatie organiseert van de publicatie van 1 « wegwijs » document van alle administratieve overheden die ressorteren onder de gemeente of provincie. Het zou immers voor de burger onbegrijpelijk overkomen, indien er voor bijvoorbeeld 1 gemeente, een vijftal verschillende « wegwijs » documenten bestaan.

Dit « wegwijs » document dient de bevoegdheden en de interne organisatie te bevatten van alle administratieve overheden die onder de gemeente of provincie ressorteren. Zulk een « wegwijs » document is derhalve essentieel voor een toegankelijke administratie; het publiek dient duidelijk te weten welke dienst en welk personeelslid bevoegd is voor een bepaalde materie. Iemand die beroep wenst te doen op een bepaalde dienst, weet dan immers precies tot wie hij zich moet wenden en moet niet eerst een dikwijls lange zoektocht ondernemen. Dit « wegwijs » document bevat een omschrijving van de bevoegdheden en de interne organisatie, evenals alle gegevens die nuttig zijn voor het publiek, zoals bijvoorbeeld de openingsuren van de voor het publiek toegankelijke diensten.

Ook wordt de verplichting ingesteld tot het vermelden van de gegevens met betrekking tot het personeelslid dat meer informatie kan verschaffen over een dossier. Het feit dat een bepaald personeelslid nominatief wordt aangeduid wijzigt in het geheel niets aan de theorie van de aansprakelijkheid van het orgaan.

Art. 4

Une rétribution peut éventuellement être demandée pour la délivrance des documents visés à l'article précédent, mais cela n'est pas nécessaire. Si une rétribution est réclamée, celle-ci doit être raisonnable et ne peut en aucun cas être prohibitive et faire obstacle au bon fonctionnement de la publicité. La rétribution éventuellement demandée ne peut dès lors en aucun cas excéder le prix coûtant.

Compte tenu de ces conditions, le conseil provincial, respectivement le conseil communal fixent le prix de cette rétribution.

Art. 5

Cet article concrétise le droit de consulter et de se faire remettre une copie d'un document administratif, comme le prévoit l'article 32 de la Constitution coordonnée. Il fixe comme principe général que tous les documents administratifs sont publics.

Tout administré, une personne individuelle, une organisation ou association, a droit à la publicité des documents administratifs. Ainsi que mentionné ci-dessus, un intérêt n'est requis que pour des documents à caractère personnel (les dits « documents nominatifs »). Sauf pour ces documents, ce n'est en d'autres termes, pas uniquement un droit ayant trait à des documents ou à des dossiers par lesquels un administré est directement concerné en raison d'implications ou d'intérêts spéciaux. Le droit à la publicité vaut pour tout demandeur à l'égard de tous les documents administratifs non-nominatifs. Le principe que le droit à la publicité ne peut être subordonné à un intérêt est à la base de la plupart des législations étrangères existantes en matière de publicité et de la directive-CE relative à l'accès à l'information sur l'environnement.

Vis-à-vis les documents à caractère personnel, le droit de consultation est limité aux personnes qui y ont un intérêt. Cette notion est empruntée à la loi française du 17 juillet 1978 sur la publicité, comme interprétée par la *Commission d'accès aux documents administratifs* : le fait qu'un document mentionne le nom d'une ou plusieurs personnes n'est pas, pour ce seul motif, suffisant pour qu'il soit un document à caractère personnel; il est nécessaire que le document porte une appréciation ou un jugement de valeur sur une personne physique nommément désignée ou facilement identifiable, ou incluant la description d'un comportement dont la divulgation pourrait lui porter préjudice. L'intérêt exigé doit être compris dans le sens de l'intérêt requis pour la recevabilité d'une requête en annulation devant le Conseil d'Etat. Les motifs d'exception fixés à l'article 7 valent également pour les documents à caractère personnel.

Art. 4

Voor het afleveren van in het vorige artikel bedoelde documenten kan eventueel een vergoeding worden gevraagd, doch dit is niet noodzakelijk. Indien er een vergoeding gevorderd wordt, moet het bedrag redelijk zijn en mag het in geen geval prohibitief zijn zodat het een goede werking van de openbaarheid in de weg staat. Derhalve mag de vergoeding die eventueel gevraagd wordt in geen geval meer bedragen dan de werkelijke kostprijs ervan.

Rekening houdend met deze voorwaarden bepalen respectievelijk de provincie- of gemeenteraad de prijs van deze vergoeding.

Art. 5

Dit artikel concretiseert het recht op het raadplegen en op het bekomen van een afschrift van een bestuursdocument, zoals bepaald in artikel 32 van de gecoördineerde Grondwet. Het stelt als algemeen principe dat alle bestuursdocumenten openbaar zijn.

Elke bestuurde, individuele persoon, organisatie of vereniging, heeft recht op de openbaarheid van bestuursdocumenten. Zoals hoger gesteld, is een belang enkel vereist voor documenten van persoonlijke aard (zogenaamde « nominatieve documenten »). Behalve voor deze documenten gaat het met andere woorden niet alleen om een recht dat betrekking heeft op stukken of dossiers waarbij een bestuurde rechtstreeks betrokken is doordat er een bijzondere band of belang bestaat. Het recht op openbaarheid geldt voor elke aanvrager ten opzichte van alle, niet-nominatieve, bestuursdocumenten. Het principe dat het recht op openbaarheid niet afhankelijk kan worden gesteld van een belang ligt ten grondslag aan de meeste buitenlandse openbaarheidswetgevingen en aan de EG-richtlijn inzake de toegang tot milieu-informatie.

Voor documenten van persoonlijke aard wordt het inzagerecht beperkt tot de personen die er een belang bij hebben. Dit begrip is overgenomen uit de Franse openbaarheidswet van 17 juli 1978, zoals geïnterpreteerd door de *Commission d'accès aux documents administratifs* : het feit dat in een document de naam van één of meer personen wordt vermeld, is niet voldoende om het te beschouwen als een document van persoonlijke aard; vereist is dat het document een beoordeling of een waarde-oordeel bevat over een met naam genoemd of gemakkelijk identificeerbaar natuurlijk persoon of de beschrijving van een gedrag waarvan de ruchtbarmaking hem nadeel kan berokkenen. Het belang waarover de aanvrager moet beschikken moet begrepen worden in de zin van het belang vereist voor de ontvankelijkheid van een verzoekschrift tot vernietiging bij de Raad van State. Ook voor de documenten van persoonlijke aard gelden de uitzonderingsgronden bepaald in artikel 7.

Il y a différentes modalités pour exercer son droit à la publicité d'administration : le « droit de regard », permettant au demandeur de consulter les documents sur place, le droit d'en prendre copie sur place et le « droit de communication » en vertu duquel il peut demander qu'une copie du document lui soit envoyée. Le demandeur se voit également accorder le droit d'obtenir des explications concernant les documents administratifs. C'est que, dans la plupart des cas, la publicité sans explications resterait lettre morte en raison du caractère administratif du langage utilisé ou de la technicité des documents.

Art. 6

Cet article fixe les principes élémentaires pour l'introduction et le traitement d'une demande de consultation, d'explication ou d'obtention d'une copie. Les autorités administratives provinciales ou communales conservent la liberté de fixer elles-mêmes la manière dont la publicité est concrètement organisée, dans le respect de ces principes.

La procédure est aussi simple que possible. La seule condition est que la demande soit introduite par écrit auprès de l'autorité compétente, ce afin d'en assurer la force probante et pour des raisons d'ordre pratique.

Pour éviter que l'autorité provinciale ou communale soit tenue de rendre public un nombre déraisonnablement élevé de documents, il est préférable que le document administratif concerné soit indiqué dans la demande. Toutefois, il suffit que le demandeur indique de façon précise la matière concernée.

La demande peut être adressée par lettre ou se faire par écrit sur place.

Comme expliqué dans le commentaire de l'article 11, en cas de dépôt aux archives de documents administratifs, c'est toujours l'autorité communale ou provinciale qui les a déposés aux archives qui décide de la suite à réserver à la demande de publicité. En conséquence, la demande doit être adressée à cette autorité.

La transmission de demandes adressées à une autorité qui ne dispose pas d'un document déterminé est rendue obligatoire. Cette obligation de transmission s'applique également lorsque l'autorité compétente n'est pas une autre autorité administrative provinciale ou communale.

Il importe que les demandes de consultation soient enregistrées. La date d'enregistrement constitue en effet le point de départ du délai dans lequel la demande doit être appréciée positivement ou négativement. C'est pourquoi la tenue d'un registre dans lequel les demandes sont consignées par date de réception est rendue obligatoire.

Er bestaan verschillende modaliteiten voor de uitoefening van het recht op openbaarheid van bestuur : het « inzage recht » waarbij de aanvrager ter plaatse de documenten gaat inkijken, het recht er ter plaatse afschrift van te nemen en het « mededelingsrecht » waarbij hij vraagt dat hem afschrift overgemaakt zal worden. Tevens wordt de aanvrager het recht toegekend toelichting te krijgen bij de bestuursdocumenten. De openbaarheid zonder toelichting zou immers veelal dode letter blijven door het administratieve taalgebruik of de techniciteit van de stukken.

Art. 6

Dit artikel legt de elementaire principes vast voor het indienen en behandelen van een aanvraag tot inzage, uitleg of afschrift. De provinciale en gemeentelijke administratieve overheden behouden de vrijheid om de wijze waarop de openbaarheid concreet wordt georganiseerd zelf te bepalen, mits deze principes geëerbiedigd worden.

De procedure is zo eenvoudig mogelijk gehouden. De enige vereiste is dat de aanvraag schriftelijk wordt ingediend bij de bevoegde overheid, dit met het oog op bewijskracht en praktische redenen.

Om te vermijden dat de provinciale of gemeentelijke administratieve overheid een onredelijk groot aantal documenten moet openbaar maken, moet in de aanvraag bij voorkeur het betrokken bestuursdocument worden aangeduid. Het is evenwel ook voldoende indien de verzoeker duidelijk de betrokken aangelegenheid vermeldt.

De aanvraag kan per brief gebeuren of kan ter plaatse schriftelijk worden gedaan.

Zoals uiteengezet wordt in de toelichting bij artikel 11, blijft het in geval van archivering van bestuursdocumenten, de gemeentelijke of provinciale administratieve overheid die deze documenten in het archief heeft neergelegd, die beslist over de aanvraag tot openbaarmaking. Bijgevolg moet de aanvraag tot die overheid worden gericht.

Doorverwijzing van aanvragen gericht aan een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid die niet over een bepaald document beschikt wordt verplicht gesteld. Deze doorverwijzingsverplichting geldt ook wanneer de bevoegde overheid niet een andere provinciale of gemeentelijke administratieve overheid is.

Het is belangrijk dat de aanvragen tot inzage geregistreerd worden. De datum van registratie is immers het vertrekpunt van de termijn waarbinnen de aanvraag positief of negatief beoordeeld moet worden. Daarom wordt het houden van een register waarin de aanvragen op datum van ontvangst worden opgetekend, verplicht gesteld.

Art. 7

Cet article décrit les limites de la publicité de l'administration dans les provinces et les communes. L'obligation de fournir des informations et de publier des documents administratifs n'est dès lors pas absolue.

Les motifs d'exception visés à cet article ont un caractère facultatif. La loi ne prévoit donc pas l'obligation de refuser la publicité dans les cas visés, mais prévoit la possibilité pour l'autorité administrative provinciale ou communale de ce faire quand elle est d'avis que dans le cas concret, après avoir effectué la balance des intérêts concernés, la publicité ne doit pas avoir lieu.

Concrètement, les motifs d'exception visent à éviter des malentendus au sujet de la portée d'un document (1°), à éviter la création d'un circuit « secret » parallèle d'avis informels, communiqués de façon confidentielle (qui sont souvent utiles), parce que celui qui les donne, ne veut pas que son identité ou son opinion devienne publique (2°), ou à éviter que la publicité devienne inopérante (3° et 4°).

Pour ce qui est du motif d'exception prévu au 2°, la protection ne vaut qu'à l'égard d'opinions personnelles, et pas à l'égard de données de faits reprises dans les avis ou opinions. Le motif d'exception prévu au 4° n'empêche nullement les autorités administratives provinciales ou communales d'inviter le demandeur à préciser sa demande.

L'énumération des motifs d'exception est limitative. Les motifs d'exception doivent être interprétés de façon restrictive.

Il est toutefois d'une importance fondamentale d'attirer l'attention au rapport entre les motifs d'exception repris dans cette loi et ceux repris dans la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration.

Les motifs d'exception visés à l'article 6, §§ 1er et 2 de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration sont en effet, aux termes de l'article 1er, alinéa 1er, sub. b de la même loi, également applicables aux autorités administratives autres que les autorités fédérales, dans la mesure où, pour des motifs relevant exclusivement des compétences fédérales, cette loi interdit ou limite la publicité de documents administratifs. Ces motifs d'exception s'appliquent en d'autres termes à toutes les autorités administratives.

Concrètement, cela signifie que les autorités administratives provinciales et communales sont tenues d'appliquer les motifs d'exception prévus à l'article 6, §§ 1er et 2, de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité d'administration pour les documents administratifs dont elles sont dépositaires. Il y a donc lieu de combiner les motifs d'exception prévus à la loi sur la publicité pour les administrations fédérales avec ceux prévus dans la présente loi.

Art. 7

Dit artikel omschrijft de grenzen van de openbaarheid van bestuur in de provincies en gemeenten. De verplichting tot het verstrekken van informatie en het openbaar maken van bestuursdocumenten is derhalve niet absoluut.

De uitzonderingsgronden die in dit artikel worden opgenomen hebben een facultatief karakter. Bijgevolg stelt de wet in deze gevallen geen verplichting in om de openbaarheid te weigeren, doch krijgt de provinciale of gemeentelijke administratieve overheid daartoe de mogelijkheid wanneer zij, na afweging van de betrokken belangen, van oordeel is dat in concreto de openbaarmaking achterwege moet blijven.

In concreto zijn de uitzonderingsgronden erop gericht te vermijden dat misverstanden ontstaan over de draagwijdte van een document (1°), te beletten dat een parallel « geheim » circuit ontstaat van informele, vertrouwelijk meegedeelde (doch dikwijls nuttige adviezen), omdat de adviesgevers niet willen dat hun identiteit of hun mening openbaar bekend wordt (2°), of te beletten dat de openbaarheid onwerkbaar wordt (3° en 4°).

Wat betreft de uitzonderingsgrond bepaald in 2° geldt de bescherming enkel ten aanzien van de persoonlijke meningen, niet de feitelijke gegevens die in de adviezen of meningen vervat zijn. De uitzonderingsgrond vervat in 4° belet geenszins dat de provinciale en gemeentelijke administratieve overheden de verzoeker vraagt zijn aanvraag te verduidelijken.

De opsomming van de uitzonderingsgronden is limitatief. De uitzonderingsgronden dienen bovendien restrictief geïnterpreteerd te worden.

Het is evenwel van fundamenteel belang te wijzen op de verhouding tussen de uitzonderingsgronden die zijn opgenomen in deze wet en deze die zijn opgenomen in de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.

De uitzonderingsgronden vervat in artikel 6, §§ 1 en 2 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur zijn luidens artikel 1, eerste lid, sub. b van dezelfde wet, immers ook van toepassing op andere administratieve overheden dan de federale, in zoverre dat deze wet, op gronden die uitsluitend tot de federale bevoegdheden behoren, de openbaarheid van bestuursdocumenten verbieden of beperken. Deze uitzonderingsgronden gelden met andere woorden voor alle administratieve overheden.

In concreto betekent dit dat de provinciale en gemeentelijke administratieve overheden de uitzonderingsgronden die zijn opgenomen in artikel 6, §§ 1 en 2, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur moeten toepassen voor de bestuursdocumenten die bij hen berusten. Derhalve dienen de uitzonderingsgronden opgenomen in de openbaarheidswet voor de federale besturen samen te worden gelezen met deze opgenomen in deze wet.

L'article 7, alinéa 2, de la présente loi dispose qu'un document, dont seulement certains passages tombent sous un motif d'exception, soit rendu public après que les passages concernés ont été rendus illisibles.

L'alinéa 3 détermine le délai dans lequel une demande de publicité de documents administratifs doit être traitée par l'autorité administrative provinciale ou communale et fixe les modalités du refus.

Le refus doit être communiqué au demandeur dans les trente jours. Dans des cas exceptionnels, quand il n'est pas possible de prendre immédiatement une décision sur la publicité, par exemple parce que le document se trouve ailleurs dans des archives, ce délai peut être prolongé de quinze jours au maximum. Néanmoins, les motifs de cet ajournement doivent être également communiqués dans les trente jours de la demande.

Il va de soi que le refus doit également être motivé.

Dans le cas où il n'a pas été répondu à la demande dans le délai prévu, celle-ci est réputée avoir été rejetée.

Art. 8

Il arrive que les autorités administratives provinciales et communales inscrivent des informations inexactes. Pour remédier à cette situation, le demandeur a le droit de demander que ces données soient modifiées.

Le droit de correction ou de rectification introduit par cet article est important pour l'administré et pour l'administration. Certaines données inexactes ou incomplètes peuvent de cette manière être corrigées ou complétées, ce qui augmente leur utilité et leur fiabilité pour les instances traitant l'information.

Il est possible de combler certaines lacunes et de rectifier certaines imprécisions ou erreurs en produisant des documents faisant office de preuves. Il incombe cependant à l'intéressé de prendre l'initiative; c'est lui qui doit prouver qu'il y a des erreurs dans les données ou que le dossier est incomplet. Ainsi, des documents manquants mais existants peuvent être ajoutés, sans examen supplémentaire.

Lorsque l'autorité administrative provinciale ou communale n'est pas compétente pour réaliser les corrections, elle est également tenue de renvoyer le demandeur à l'autorité compétente.

Il va de soi que le présent article ne porte pas préjudice aux procédures spécifiques existantes, comme par exemple en matière de correction des actes de l'état civil.

La procédure à suivre pour introduire des demandes de correction de certaines données est identique à celle qui est d'application pour obtenir le droit de consultation. Vu que l'apport des corrections requiert

Artikel 7, tweede lid, van deze wet bepaalt dat een document, waarvan slechts gedeelten onder een uitzonderingsgrond vallen, openbaar wordt gemaakt na het onleesbaar maken van die gedeelten.

Het derde lid bepaalt de termijn binnen welke een aanvraag tot openbaarmaking van bestuursdocumenten door de provinciale of gemeentelijke administratieve overheid moet worden beantwoord en legt de modaliteiten van een afwijzing vast.

De weigering moet binnen dertig dagen worden meegedeeld aan de aanvrager. In uitzonderlijke gevallen, wanneer niet onmiddellijk kan worden beslist over de openbaarmaking, bijvoorbeeld wanneer het document zich elders in een archief bevindt, kan deze termijn met maximaal vijftien dagen worden verlengd. De redenen van dit uitstel moeten echter ook binnen de dertig dagen na de aanvraag worden meegedeeld.

Uiteraard moet ook de weigering worden gemotiveerd.

Indien binnen de gestelde termijn niet is meegegeeld of de aanvraag wordt toegestaan dan wel afgewezen, wordt de aanvraag geacht te zijn afgewezen.

Art. 8

Het gebeurt dat de provinciale en gemeentelijke administratieve overheden verkeerde informatie inschrijven. Om dat te verhelpen bezit de verzoeker het recht een wijziging van die gegevens te vragen.

Het door dit artikel ingevoerde recht op verbetering of bijsturing is zowel van belang voor de bestuurde als voor het bestuur. Onjuiste of onvolledige gegevens kunnen op die manier worden rechtgezet of aangevuld, waardoor de bruikbaarheid en de betrouwbaarheid van de informatie voor de informatieverwerkende instanties toeneemt.

Mits afdoende bewijsstukken worden voorgelegd, kunnen bepaalde hiaten worden opgevuld, onnauwkeurigheden of vergissingen worden rechtgezet. Het initiatief dient wel uit te gaan van de betrokkene zelf; hij moet bewijzen dat er in de gegevens fouten staan of dat het dossier onvolledig is. Aldus kunnen ontbrekende maar bestaande stukken bijgevoegd worden zonder bijkomend onderzoek.

Wanneer de provinciale of gemeentelijke administratieve overheid niet bevoegd is om de verbeteringen door te voeren, geldt ook hier de verplichting de aanvrager door te verwijzen naar de bevoegde overheid.

Uiteraard doet dit artikel geen afbreuk aan bestaande specifieke procedures, zoals bv. inzake de verbetering van de akten van de burgerlijke stand.

De procedure die moet worden gevolgd voor de verzoeken tot verbetering van bepaalde gegevens is identiek met deze die van toepassing is voor het bekomen van het inzagerecht. Aangezien het aan-

toutefois un examen plus approfondi de la part de l'autorité publique, les délais dans lesquels la demande doit être traitée sont portés au double.

Art. 9

A l'instar des dispositions de l'article 8, § 2, de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration, le présent article dispose que le demandeur qui rencontre des difficultés pour obtenir d'une autorité administrative provinciale ou communale la consultation ou la correction d'un document administratif, peut demander à la Commission d'accès aux documents administratifs, créée par l'article 8, § 1er de la loi susmentionnée, d'émettre un avis. Il peut demander cet avis si la demande visée à l'article 5 (consultation, explication ou communication sous forme de copie d'un document administratif) ou à l'article 8 (correction de données personnelles) est rejetée ou s'il rencontre d'autres sortes de difficultés relatives à l'application de la présente loi.

Cette demande d'avis est cependant obligatoire si le demandeur souhaite introduire, conformément aux lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, un recours auprès du Conseil d'Etat contre une décision par laquelle l'autorité administrative provinciale ou communale refuse la consultation ou la correction d'un document administratif.

La Commission peut également être consultée par une autorité administrative provinciale ou communale.

Par ses avis, la Commission contribuera à une interprétation uniforme tant de la loi du 11 avril 1994 susmentionnée que de la présente loi.

Art. 10

La publicité de l'administration peut poser un certain nombre de problèmes sur le plan du droit d'auteur, notamment au cas où le droit d'auteur d'un document assujéti à la publicité est en possession d'une personne privée.

Citons l'exemple d'un rapport scientifique ou d'un avis établi par une institution scientifique ou un bureau d'études à la demande des pouvoirs publics et dont le droit d'auteur n'a pas été cédé aux pouvoirs publics. Dans un tel cas, le document ne pourrait en principe être reproduit qu'avec la permission de l'auteur. Cela impliquerait que pour remplir son obligation de publicité, l'autorité devrait toujours avoir l'autorisation de l'auteur.

Il n'y a évidemment aucun problème lorsque le droit d'auteur est en possession de l'autorité.

Les implications en matière de droits d'auteur de la publicité doivent être réglées en mettant en balan-

brengen van verbeteringen evenwel een grondiger onderzoek vergt vanwege de overheid, worden de termijnen waarbinnen het verzoek behandeld moet worden, verdubbeld.

Art. 9

In navolging van de bepalingen van artikel 8, § 2 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur bepaalt dit artikel dat de verzoeker die moeilijkheden ondervindt om de raadpleging of de verbetering van een bestuursdocument te bekomen van een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid, aan de krachtens artikel 8, § 1 van de hogervermelde wet opgerichte Commissie voor toegang tot bestuursdocumenten, kan vragen een advies uit te brengen. Hij kan dit advies vragen wanneer de aanvraag bedoeld in artikel 5 (inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument) of in artikel 8 (verbetering van persoonlijke gegevens) wordt afgewezen of wanneer hij op een andere wijze moeilijkheden ondervindt bij de toepassing van deze wet.

Deze adviesaanvraag is echter verplicht indien de verzoeker bij de Raad van State beroep wenst in te stellen overeenkomstig de gecoördineerde wetten op de Raad van State, tegen de beslissing waarbij de provinciale of gemeentelijke administratieve overheid de raadpleging of de verbetering van een bestuursdocument weigert.

Ook een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid kan de Commissie om advies vragen.

Doorheen haar adviezen draagt de Commissie bij tot een eenvormige interpretatie van zowel de hogervermelde wet van 11 april 1994 als van deze wet.

Art. 10

Openbaarheid van bestuur kan een aantal problemen doen rijzen op het vlak van het auteursrecht, met name in de gevallen waarin het auteursrecht ten aanzien van een document dat aan openbaarheid onderworpen is, berust bij een privé-persoon.

Een voorbeeld hiervan is een wetenschappelijk rapport of een advies dat door een wetenschappelijke instelling of een onderzoeksbureau op vraag van de overheid werd opgesteld en waarvan het auteursrecht niet aan de overheid werd afgestaan. In zulk een geval zou het geschrift in principe slechts vereenvoudigd kunnen worden met toestemming van de maker. Dit zou inhouden dat de overheid steeds de toestemming van de maker nodig heeft vooraleer zij aan de openbaarheidsverplichting kan voldoen.

Vanzelfsprekend is er geen probleem wanneer het auteursrecht bij de overheid berust.

De auteursrechtelijke implicaties van de openbaarheid dienen geregeld te worden op basis van een

ce l'intérêt public concerné par la diffusion de documents administratifs et le droit exclusif à la publication et à la reproduction dans le chef de la personne qui détient les droits d'auteur.

Il serait difficilement acceptable que l'auteur d'un avis ou d'un rapport assujetti à la publicité en tant que document administratif soit tenu de donner son autorisation avant que l'autorité ne puisse remplir son obligation de publicité; la décision quant à savoir si la publicité est valable ou non, reposerait en d'autres termes dans les mains d'une personne privée. Le droit d'auteur ne peut entraver la réalisation de la publicité de l'administration. Cela implique dès lors que la publicité apporte une limitation au droit d'auteur, mais n'y porte pas totalement atteinte.

Il y a lieu d'établir à cet égard une distinction entre la publicité active et passive. Lorsque l'autorité veut rendre public l'avis ou le rapport qui a été élaboré pour son compte, elle dispose du temps et des possibilités nécessaires pour se mettre d'accord avec l'auteur en vue de la publication. Si l'autorité a préféré laisser le droit d'auteur entre les mains de l'auteur, elle doit en accepter la conséquence logique, c'est-à-dire qu'elle n'est pas habilitée à exploiter l'oeuvre de son propre chef.

Si, en revanche, la demande de communication d'un tel avis ou rapport est adressée à l'autorité administrative provinciale ou communale par un particulier, le droit d'auteur constitue une entrave inattendue et indésirable à l'exercice de son droit à l'information. Du point de vue du particulier, il serait surprenant de devoir apprendre de cette autorité qu'il ne peut provisoirement être donné suite à sa demande — qu'il souhaite voir satisfaite dans un délai bien déterminé — parce qu'aucun arrangement n'a été pris avec l'auteur en ce qui concerne les problèmes de droit d'auteur.

Il serait déraisonnable d'assujettir la publicité passive à la volonté de l'auteur du document. Dès lors, il faut accepter que la consultation sur place ou la fourniture d'explications ne doivent pas être considérées comme une atteinte au droit d'auteur. L'autorisation de l'auteur est donc seulement requise pour la mise à disposition d'une copie. Pour le surplus, le droit d'auteur est sauvegardé sur le plan de la publicité tant active que passive. L'auteur conserve les droits exclusifs de ses oeuvres. Le demandeur ne peut donc reproduire lui-même le document administratif dont il a reçu une copie sans l'autorisation de l'auteur. En outre, l'autorité administrative attire l'attention sur le caractère protégé par le droit d'auteur de l'oeuvre de sorte qu'il ne puisse être supposé que l'autorité est l'auteur du travail et exerce le cas échéant le droit d'auteur.

Une même réglementation de cette problématique a été adoptée par la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration.

afweging van het publiek belang dat met de verspreiding van bestuursdocumenten gemoeid is en het exclusieve recht op openbaarmaking en vermenigvuldiging in hoofde van de auteursrechthebbende.

Men kan moeilijk aanvaarden dat de maker van een advies of rapport dat als bestuursdocument aan de openbaarheid is onderworpen steeds zijn toestemming zou moeten geven vooraleer de overheid aan haar openbaarheidsverplichting kan voldoen; de beslissing over het al dan niet gelden van de openbaarheid zou met andere woorden bij een privé-persoon berusten. Het auteursrecht mag niet in de weg staan van de verwezenlijking van de openbaarheid van bestuur. Dit houdt dan ook in dat de openbaarheid een beperking aanbrengt op het auteursrecht, evenwel zonder dat daarbij volledig afbreuk wordt gedaan aan het auteursrecht.

Hierbij dient een onderscheid gemaakt te worden tussen de passieve en actieve openbaarheid. Wanneer de overheid het advies of het rapport, dat in haar opdracht werd gemaakt, openbaar wil maken, beschikt zij over de nodige tijd en mogelijkheden om met de maker de nodige regelingen te treffen voor die openbaarmaking. Indien de overheid verkoos dat het auteursrecht bij de maker bleef berusten, dient zij de logische gevolgtrekking daaruit te aanvaarden dat zij niet zelf en eigenmachtig het werk kan exploiteren.

Voor de particulier evenwel die aan de provinciale of gemeentelijke administratieve overheid een aanvraag tot mededeling van dergelijk advies of rapport richt, is het auteursrecht een onverwachte en ongewenste hinderpaal bij de uitoefening van zijn recht op informatie. Het zou de particulier bevreemdend overkomen wanneer hij van die administratieve overheid zou moeten vernemen dat op zijn aanvraag — die hij binnen een bepaalde termijn wenst ingewilligd te zien — voorlopig niet kan worden ingegaan omdat er met de maker geen regeling tot stand is gekomen voor de auteursrechtelijke problemen.

Het zou onredelijk zijn de passieve openbaarheid te onderwerpen aan de wil van de maker van het document. Vandaar dat aanvaard dient te worden dat de inzage ter plaatse of het verstrekken van uitleg niet als een inbreuk op het auteursrecht mogen worden beschouwd. De toestemming van de maker is derhalve enkel vereist voor het verlenen van een afschrift. Voor het overige wordt zowel inzake actieve als passieve openbaarheid het auteursrecht gevrijwaard. De maker behoudt het uitsluitend recht op zijn werken. De aanvrager kan derhalve niet het bestuursdocument waarvan hij een afschrift verkreeg zelf verder verveelvuldigen zonder toestemming van de maker. Bovendien wijst de overheid op het auteursrechtelijk beschermd karakter van het werk zodanig dat niet kan worden verondersteld dat de overheid de maker is van het werk en desgevallend het auteursrecht uitoefent.

Een zelfde regeling voor deze problematiek werd aangenomen door de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Art. 11

Il faut éviter qu'on ait recours à la publicité de l'administration pour des raisons exclusivement commerciales. Cet article interdit dès lors l'utilisation ou la diffusion à des fins commerciales des documents administratifs obtenus en application de la présente loi.

Cette limitation a également été inscrite dans les règles relatives à la publicité pour les autorités administratives fédérales.

Art. 12

La publicité de l'administration soulève inévitablement des questions relatives au droit de regard et de communication des documents déposés aux archives. Si l'on considère que, en principe, tous les documents administratifs sont susceptibles de publication, il faut éviter que l'application de la présente loi ne soit entravée par la législation sur les archives.

Il serait illogique de soustraire à la publicité par leur dépôt aux archives, les documents qui, aussi longtemps que l'autorité administrative provinciale ou communale en était dépositaire, étaient publics. C'est la raison pour laquelle les documents administratifs, bien qu'ils soient déposés aux archives, restent publics, à moins qu'un motif d'exception repris dans l'article 7 de la présente loi ne soit d'application. Il est évident que la présente loi ne modifie en rien le statut des documents qui n'étaient pas des documents administratifs avant leur dépôt aux archives.

L'autorité administrative provinciale ou communale qui a déposé aux archives les documents dont la publication est demandée, décide s'il peut être accédé à cette demande. A cette occasion, elle applique les règles qui sont fixées par la présente loi.

Le collègue des bourgmestres et échevins et le greffier provincial sont désignés respectivement par la nouvelle loi communale et la loi provinciale comme gestionnaires des archives communales et provinciales. Il leur appartient de transmettre les demandes qui leur parviennent de ce chef à l'autorité administrative communale ou provinciale concernée, qui a envoyé les dossiers aux archives. Le gestionnaire des archives, en l'occurrence le collègue des bourgmestre et échevins ou le greffier provincial, est tenu de prêter son concours à la décision prise par l'autorité administrative communale ou provinciale.

Il va de soi que le présent article ne modifie en rien les règles qui disposent si, quand et comment un document administratif doit être déposé dans des archives déterminées.

Pour tenir compte de la fonction spécifique des Archives générales du Royaume et des Archives de l'Etat dans les Provinces, il est toutefois prévu que les dispositions de la présente loi ne leur sont pas applicables. La publicité des documents qui s'y trou-

Art. 11

Er dient vermeden te worden dat op de bestuursopenbaarheid een beroep zou worden gedaan voor louter commerciële doeleinden. Dit artikel verbiedt daarom het gebruik of de verspreiding met commerciële doeleinden van de in toepassing van deze wet bekomen bestuursdocumenten.

Deze beperking werd eveneens ingeschreven in de openbaarheidsregeling voor de federale administratieve overheden.

Art. 12

Openbaarheid van bestuur doet onvermijdelijk de vraag rijzen naar het recht van inzage en mededeling van in archieven neergelegde documenten. Indien wordt aangenomen dat in principe alle bestuursdocumenten voor openbaarmaking in aanmerking komen, moet vermeden worden dat de toepassing van deze wet belemmerd wordt door de archiefwetgeving.

Het zou niet logisch zijn dat documenten die openbaar zijn zolang zij bij de provinciale of gemeentelijke administratieve overheid berusten, door neerlegging in een archief aan de openbaarheid onttrokken worden. Vandaar dat bestuursdocumenten, al zijn zij in een archief neergelegd, openbaar blijven, tenzij een in artikel 7 van deze wet vervatte uitzonderingsgrond van toepassing is. Vanzelfsprekend wijzigt deze wet niets ten aanzien van het statuut van documenten die voor hun neerlegging in een archief geen bestuursdocument waren.

De provinciale of gemeentelijke administratieve overheid die de documenten waarvan de openbaarmaking wordt gevraagd bij het archief heeft gedeponeerd, beslist over het gevolg te geven aan de aanvraag. Zij past daarbij de regels toe die bepaald zijn in deze wet.

Het college van burgemeester en schepenen en de provinciegrieffier worden, door respectievelijk de nieuwe gemeentewet en de provinciewet, aangeduid als beheerders van het gemeentelijk en provinciaal archief. De aanvragen die hen in deze hoofde toekomen, dienen ze over te maken aan de betrokken gemeentelijke of provinciale administratieve overheid welke de dossiers overgemaakt heeft aan het archief. De beheerder van het archief, in casu het college van burgemeester en schepenen of de provinciegrieffier, is gehouden zijn medewerking te verlenen aan de beslissing die door de gemeentelijke of provinciale administratieve overheid getroffen werd.

Dit artikel wijzigt uiteraard niets aan de regels die bepalen of, wanneer en hoe een administratief document in een bepaald archief moet worden neergelegd.

Om tegemoet te komen aan de specifieke functie van het Algemeen Rijksarchief en het Rijksarchief in de Provinciën, wordt evenwel bepaald dat deze wet niet op hen van toepassing is. Openbaarmaking van de documenten die bij deze Archieven berusten zal

vent se fera donc toujours selon les règles spécifiques qui valent pour ces Archives.

La réglementation proposée est identique à celle qui s'applique actuellement aux documents administratifs des autorités administratives fédérales en vertu de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration.

Art. 13

Il est prévu une réglementation identique à celle prévue à l'article 4 du présent projet de loi en matière de publicité active : une rétribution peut éventuellement être demandée pour la délivrance d'une copie, mais cela n'est pas nécessaire. Si une rétribution est demandée, celle-ci doit être raisonnable et ne peut pas être prohibitive et faire obstacle au bon fonctionnement de la publicité. La rétribution éventuellement demandée pour la délivrance copie ne peut dès lors en aucun cas excéder le prix coûtant.

Compte tenu de ces conditions, le conseil provincial, respectivement le conseil communal fixent le prix de cette rétribution.

Art. 14

Le but de la présente loi est d'imposer aux autorités administratives provinciales et communales des règles minimums en matière de publicité de l'administration. Sauf dans le cas où une loi spécifique prévoit une obligation de secret, la présente loi constitue donc une réglementation minimum. Elle complète des réglementations plus anciennes des provinces et communes, qui, éventuellement, offrent moins de publicité. Il va de soi qu'elle ne porte pas préjudice aux règles spécifiques en matière de publicité fixées par les communautés et les régions pour des matières spécifiques relevant de leurs compétences.

Telle est, Mesdames, Messieurs, la teneur du projet de loi que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à vos délibérations.

Le Ministre de l'Intérieur,

J. VANDE LANOTTE

dus blijven gebeuren volgens de specifieke regels die aldaar gelden.

De voorgestelde regeling is identiek aan deze die thans van toepassing op de bestuursdocumenten van de federale administratieve overheden ingevolge de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Art. 13

Een identieke regeling alsdeze van artikel 4 van dit wetsontwerp met betrekking tot de actieve openbaarheid wordt voorzien : voor het afleveren van een afschrift kan eventueel een vergoeding worden gevraagd, doch dit is niet noodzakelijk. Indien er een vergoeding gevorderd wordt, moet het bedrag redelijk zijn en mag het in geen geval prohibitief zijn zodat het een goede werking van de openbaarheid in de weg staat. Derhalve mag de vergoeding die eventueel gevraagd wordt voor het afschrift in geen geval meer bedragen dan de werkelijke kostprijs ervan.

Rekening houdend met deze voorwaarden bepalen respectievelijk de provincie- of gemeenteraad de prijs van deze vergoeding.

Art. 14

Het is de bedoeling dat onderhavige wet ten aanzien van de provinciale of gemeentelijke administratieve overheid geldt als een minimumregeling inzake openbaarheid van bestuur. Afgezien van het geval waarin een specifieke wet een geheimhoudingsverplichting oplegt, fungeert deze wet als een minimum. Het is een aanvulling bij de vroegere, eventueel minder verregaande openbaarheidsregels van provincies en gemeenten. Uiteraard doet deze wet geen afbreuk aan specifieke openbaarheidsregels welke door de gemeenschappen en gewesten getroffen worden voor specifieke materies welke tot hun bevoegdheden behoren.

Dit is, Dames en Heren, de draagwijdte van het wetsontwerp dat de Regering de eer heeft aan uw beraadslagingen voor te leggen.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

J. VANDE LANOTTE

AVANT-PROJET DE LOI**soumis à l'avis du Conseil d'Etat****Avant-projet de loi relatif à la publicité de
l'administration dans les provinces et
les communes****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

CHAPITRE Ier**Dispositions générales****Art. 2**

La présente loi s'applique aux autorités administratives provinciales et communales.

Pour l'application de cette loi, on entend par :

1° autorité administrative : une autorité administrative visée à l'article 14 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

2° document administratif : toute information, sous quelque forme que ce soit, dont une autorité administrative dispose;

3° document à caractère personnel : document administratif comportant une appréciation ou un jugement de valeur relatif à une personne physique nommément désignée ou aisément identifiable, ou la description d'un comportement dont la divulgation peut manifestement causer un préjudice à cette personne.

CHAPITRE II**Publicité active****Art. 3**

Afin de fournir au public une information claire et objective sur l'action des autorités administratives provinciales et communales :

1° le conseil provincial ou le conseil communal désigne un fonctionnaire de son administration qui est chargé de la conception et de la réalisation de la politique d'information de toutes les autorités administratives provinciales ou communales attachées à la province ou à la commune;

2° la province ou la commune publie, sous la direction du fonctionnaire d'information visé à l'alinéa précédent, un document décrivant les compétences et l'organisation du fonctionnement de toutes les autorités administratives provinciales ou communales attachées à la province ou à la commune visées; ce document est mis à la disposition de toute personne qui le demande;

3° toute correspondance émanant d'une autorité administrative provinciale ou communale indique le nom, la qualité, l'adresse et le numéro de téléphone de la personne

VOORONTWERP VAN WET**onderworpen aan het advies van de Raad van State****Voorontwerp van wet betreffende de
openbaarheid van bestuur in de gemeenten
en provincies****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK I**Algemene bepalingen****Art. 2**

Deze wet is van toepassing op de provinciale en gemeentelijke administratieve overheden.

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder :

1° administratieve overheid : een administratieve overheid als bedoeld in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

2° bestuursdocument : alle informatie, in welke vorm ook, waarover een administratieve overheid beschikt;

3° document van persoonlijke aard : bestuursdocument dat een beoordeling of een waardeoordeel bevat van een met naam genoemd of gemakkelijk identificeerbaar natuurlijk persoon of de beschrijving van een gedrag waarvan het ruchtbaar maken aan die persoon kennelijk nadeel kan berokkenen.

HOOFDSTUK II**Actieve openbaarheid****Art. 3**

Met het oog op een duidelijke en objectieve voorlichting van het publiek over het optreden van de provinciale en gemeentelijke administratieve overheden :

1° wijst de provincieraad of de gemeenteraad een ambtenaar van zijn administratie aan die instaat voor de conceptie en de realisatie van het informatiebeleid van alle met de provincie of gemeente verbonden provinciale of gemeentelijke administratieve overheden;

2° publiceert de provincie of de gemeente, onder leiding van de in het vorige lid bedoelde informatieambtenaar, een document met de beschrijving van de bevoegdheden en de interne organisatie van alle met de bedoelde provincie of gemeente verbonden provinciale of gemeentelijke administratieve overheden; dit document wordt ter beschikking gesteld van eenieder die erom vraagt;

3° vermeldt elke briefwisseling uitgaande van een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid de naam, de hoedanigheid, het adres en het telefoonnummer

en mesure de fournir de plus amples informations sur le dossier;

4° tout document par lequel une décision ou un acte administratif à portée individuelle émanant d'une autorité administrative provinciale ou communale est notifié à un administré indique les voies éventuelles de recours, les instances compétentes pour en connaître ainsi que les formes et délais à respecter, faute de quoi le délai de prescription pour introduire le recours ne prend pas cours.

Art. 4

La réception d'une information visée à l'article 3, 1° et 2°, peut être soumise au paiement d'une rétribution dont le montant est fixé par l'organe compétent de l'autorité administrative provinciale ou communale compétente.

Les rétributions éventuellement demandées ne peuvent excéder le prix coûtant.

CHAPITRE III

Publicité passive

Art. 5

Le droit de consulter un document administratif d'une autorité administrative provinciale ou communale et de recevoir une copie du document consiste en ce que chacun, selon les conditions prévues par la présente loi, peut prendre connaissance sur place de tout document administratif, obtenir des explications à son sujet et en recevoir communication sous forme de copie.

Pour les documents à caractère personnel, le demandeur doit justifier d'un intérêt.

Art. 6

La consultation d'un document administratif, les explications y relatives ou sa communication sous forme de copie ont lieu sur demande. La demande indique clairement la matière concernée, et si possible, les documents administratifs concernés, et est adressée par écrit à l'autorité administrative provinciale ou communale, même si celle-ci a déposé le document aux archives.

Lorsque la demande de consultation, d'explications ou de communication sous forme de copie est adressée à une autorité administrative provinciale ou communale qui n'est pas en possession du document administratif, celle-ci en informe sans délai le demandeur et lui communique la dénomination et l'adresse de l'autorité administrative qui, selon les informations dont elle dispose, est détentrice du document.

Les autorités administratives provinciales et communales consignent les demandes écrites dans un registre, classées par date de réception.

Art. 7

Sans préjudice des motifs d'exception fixés par loi ou décret, l'autorité administrative provinciale ou communale

van degene die meer inlichtingen kan verstrekken over het dossier;

4° vermeldt elk document waarmee een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking uitgaande van een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid ter kennis wordt gebracht van een bestuurd, de eventuele beroepsmogelijkheden, de instanties bij wie het beroep moet worden ingesteld en de geldende vormen en termijnen; bij ontstentenis neemt de verjaringstermijn voor het indienen van het beroep geen aanvang.

Art. 4

Het ontvangen van een in artikel 3, 1° en 2° bedoelde informatie kan worden onderworpen aan het betalen van een vergoeding waarvan het bevoegde orgaan van de provinciale of gemeentelijke administratieve overheid het bedrag vaststelt.

De vergoeding die eventueel wordt gevraagd mag in geen geval meer bedragen dan de kostprijs.

HOOFDSTUK III

Passieve openbaarheid

Art. 5

Het recht op het raadplegen van een bestuursdocument van een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid en op het ontvangen van een afschrift van het document bestaat erin dat eenieder, volgens de voorwaarden bepaald in deze wet, elk bestuursdocument ter plaatse kan inzien, daaromtrent uitleg kan krijgen en mededeling in afschrift ervan kan ontvangen.

Voor documenten van persoonlijke aard is vereist dat de verzoeker van een belang doet blijken.

Art. 6

Inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument geschiedt op aanvraag. De vraag vermeldt duidelijk de betrokken aangelegenheid en, waar mogelijk, de betrokken bestuursdocumenten en wordt schriftelijk gericht aan de bevoegde provinciale en gemeentelijke administratieve overheid, ook wanneer deze het document in een archief heeft neergelegd.

Wanneer de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift is gericht aan een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid die het bestuursdocument niet onder zich heeft, stelt deze de verzoeker daarvan onverwijld in kennis en deelt hem de benaming en het adres mede van de administratieve overheid die naar haar informatie het document onder zich heeft.

De provinciale en gemeentelijke administratieve overheden houden een register bij van de schriftelijke aanvragen, volgens datum van ontvangst.

Art. 7

Onverminderd de wettelijke en decretale uitzonderingsgronden mag een provinciale of gemeentelijke administra-

peut rejeter une demande de consultation, d'explication ou de communication sous forme de copie d'un document administratif dans la mesure où la demande :

1° concerne un document administratif dont la divulgation peut être source de méprise, le document étant inachevé ou incomplet;

2° concerne un avis ou une opinion communiqués librement et à titre confidentiel à l'autorité;

3° est manifestement abusive;

4° est formulée de façon manifestement trop vague.

Lorsque, en application de l'alinéa précédent, un document administratif ne doit ou ne peut être soustrait que partiellement à la publicité, la consultation, l'explication ou la communication sous forme de copie est limitée à la partie restante.

L'autorité administrative provinciale ou communale est tenue d'informer le demandeur dans un délai de trente jours de la réception de la demande, du rejet ou de l'ajournement de la demande. Cette décision doit être motivée. En cas d'ajournement, le délai ne pourra jamais être prolongé de plus de quinze jours.

En cas d'absence de communication dans le délai prescrit, la demande est réputée avoir été rejetée.

Art. 8

Lorsqu'une personne démontre qu'un document administratif d'une autorité administrative provinciale ou communale comporte des informations inexactes ou incomplètes la concernant, cette autorité est tenue d'apporter les corrections requises sans frais pour l'intéressé. La rectification s'opère à la demande écrite de l'intéressé, sans préjudice de l'application d'une procédure prescrite par ou en vertu de la loi.

L'autorité administrative provinciale ou communale qui ne peut pas réserver de suite immédiate à une demande de publicité ou qui la rejette, communique dans un délai de soixante jours de la réception de la demande les motifs de l'ajournement ou du rejet. En cas d'ajournement, le délai ne pourra jamais être prolongé de plus de trente jours.

En cas d'absence de communication dans le délai prescrit, la demande est réputée avoir été rejetée.

Lorsque la demande est adressée à une autorité administrative provinciale ou communale qui n'est pas compétente pour apporter les corrections, celle-ci en informe sans délai le demandeur et lui communique la dénomination et l'adresse de l'autorité qui, selon ses informations, est compétente pour le faire.

Art. 9

Lorsque la demande de publicité porte sur un document administratif d'une autorité administrative provinciale ou communale incluant une œuvre protégée par le droit d'auteur, l'autorisation de l'auteur ou de la personne à laquelle les droits de celui-ci ont été transmis n'est pas requise pour autoriser la consultation sur place du document ou pour fournir des explications à son propos.

Une communication sous forme de copie d'une œuvre protégée par le droit d'auteur n'est permise que moyennant l'autorisation préalable de l'auteur ou de la personne à laquelle les droits de celui-ci ont été transmis.

tieve overheid een vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument afwijzen in de mate dat de vraag :

1° een bestuursdocument betreft waarvan de openbaarmaking, om reden dat het document niet af of onvolledig is, tot misvatting aanleiding kan geven;

2° een advies of een mening betreft die uit vrije wil en vertrouwelijk aan de overheid is meegedeeld;

3° kennelijk onredelijk is;

4° kennelijk te vaag geformuleerd is.

Wanneer met toepassing van het vorige lid een bestuursdocument slechts voor een deel aan de openbaarheid mag worden onttrokken, wordt de inzage, de uitleg of de mededeling in afschrift tot het overige deel beperkt.

De provinciale of gemeentelijke administratieve overheid dient binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van de aanvraag de verzoeker in kennis te stellen van de weigering of het uitstel van de aanvraag. Deze beslissing dient gemotiveerd te zijn. In geval van uitstel kan de termijn nooit met meer dan vijftien dagen worden verlengd.

Bij ontstentenis van een kennisgeving binnen de voorgeschreven termijn, wordt de aanvraag geacht te zijn afgewezen.

Art. 8

Wanneer een persoon aantoonst dat een bestuursdocument van een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid onjuiste of onvolledige gegevens bevat die hem betreffen, is die overheid ertoe gehouden de nodige verbeteringen aan te brengen zonder dat het de betrokkene iets kost. De verbetering geschiedt op schriftelijke aanvraag van de betrokkene, onverminderd de toepassing van een door de krachtens de wet voorgeschreven procedure.

De provinciale of gemeentelijke administratieve overheid die niet onmiddellijk op een aanvraag om verbetering kan ingaan of ze afwijst, geeft binnen zestig dagen na ontvangst van de aanvraag aan de verzoeker kennis van de redenen van het uitstel of de afwijzing. In geval van uitstel kan de termijn niet met meer dan dertig dagen worden verlengd.

Bij ontstentenis van kennisgeving binnen de gestelde termijn, wordt de aanvraag geacht te zijn afgewezen.

Wanneer de vraag is gericht aan een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid die niet bevoegd is om de verbeteringen aan te brengen, stelt deze de verzoeker daarvan onverwijld in kennis en deelt hem de benaming en het adres mee van de overheid die naar haar informatie daartoe bevoegd is.

Art. 9

Wanneer de vraag om openbaarheid betrekking heeft op een bestuursdocument van een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid waarin een auteursrechtelijk beschermd werk is opgenomen, is de toestemming van de maker of van de persoon aan wie de rechten van deze zijn overgegaan niet vereist om ter plaatse inzage van het document te verlenen of uitleg erover te verstrekken.

Een mededeling in afschrift van een auteursrechtelijk beschermd werk is niet toegestaan dan met voorafgaande toestemming van de maker of van de persoon aan wie de rechten van deze zijn overgegaan.

Dans tous les cas, l'autorité spécifie que l'œuvre est protégée par le droit d'auteur.

Art. 10

Les documents administratifs obtenus en application de la présente loi ne peuvent être diffusés ni utilisés à des fins commerciales.

Art. 11

Les dispositions de la présente loi sont également applicables aux documents administratifs qui sont déposés dans des archives par une autorité administrative provinciale ou communale.

L'administrateur d'archives communales ou provinciales est tenu d'apporter sa collaboration à l'application de la présente loi.

Les alinéas 1er et 2 ne s'appliquent pas aux Archives Générales du Royaume ou aux Archives de l'Etat dans les Provinces, auxquelles les dispositions légales relatives aux Archives restent entièrement d'application.

Art. 12

La réception d'une copie d'un document administratif peut être soumise au paiement d'une rétribution dont le montant est fixé par l'organe compétent de l'autorité administrative provinciale ou communale.

Les rétributions éventuellement demandées pour la délivrance de la copie ne peuvent en aucun cas excéder le prix coûtant.

CHAPITRE IV

Disposition finale

Art. 13

La présente loi ne préjudicie pas aux dispositions législatives qui prévoient une publicité plus étendue de l'administration.

In ieder geval wijst de overheid op het auteursrechtelijk beschermd karakter van het betrokken werk.

Art. 10

De met toepassing van deze wet verkregen bestuursdocumenten mogen niet verspreid, noch gebruikt worden voor commerciële doeleinden.

Art. 11

De bepalingen van deze wet zijn mede van toepassing op de bestuursdocumenten die door een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid in een archief zijn neergelegd.

De beheerder van een gemeentelijk of provinciaal archief is ertoe gehouden zijn medewerking te verlenen aan de toepassing van deze wet.

De eerste twee leden zijn niet van toepassing op het Algemeen Rijksarchief of het Rijksarchief in de Provinciën, waarop de wettelijke bepalingen betreffende de Archieven onverminderd van toepassing blijven.

Art. 12

Het ontvangen van een afschrift van een bestuursdocument kan worden onderworpen aan het betalen van een vergoeding waarvan het bevoegde orgaan van de provinciale of gemeentelijke administratieve overheid het bedrag vaststelt.

De vergoeding die eventueel wordt gevraagd voor het afschrift, mag in geen geval meer bedragen dan de kostprijs.

HOOFDSTUK IV

Slotbepaling

Art. 13

Deze wet doet geen afbreuk aan de wetsbepalingen die in een ruimere openbaarheid van bestuur voorzien.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre des vacances, saisi par le Ministre de l'Intérieur, le 11 janvier 1996, d'une demande d'avis sur un projet de loi « relatif à la publicité de l'administration dans les provinces et les communes », a donné le 28 août 1996 l'avis suivant :

EXAMEN DU PROJET

Proposant

S'agissant d'un projet de loi relevant de l'article 78 de la Constitution, il convient de rédiger le dernier alinéa du proposant de la manière suivante :

« Notre Ministre de l'Intérieur est chargé de présenter en Notre Nom, aux Chambres législatives et de déposer à la Chambre des représentants, le projet de loi dont la teneur suit : ».

Dispositif

Art. 2

Les mots « cette loi », au début du texte français du second alinéa, doivent être remplacés par les mots « la présente loi ».

Art. 3

1. Il est suggéré de rédiger les 1° et 2° comme suit :

« 1° le conseil provincial ou communal désigne un fonctionnaire chargé de la conception et de la réalisation de l'information pour toutes les autorités administratives dépendant de la province ou de la commune, ainsi que de la coordination de la publication visée au 2°;

2° la province ou la commune publie un document décrivant les compétences et l'organisation du fonctionnement de toutes les autorités administratives qui en dépendent; ce document est tenu à la disposition de quiconque le demande; ».

Le fait de prévoir, comme dans l'avant-projet, que le fonctionnaire désigné par le conseil est chargé de la conception et de la réalisation « de la politique d'information », plutôt que de l'information elle-même, et que la province ou la commune publie le document visé au 2° sous sa « direction », est en effet susceptible de provoquer une méprise sur l'étendue des pouvoirs que la loi entend lui conférer. Il va de soi que ce fonctionnaire se conformera, dans l'exercice de ses attributions, aux instructions que les autorités provinciales ou communales estimeront devoir lui adresser dans le respect de la loi, et qu'il n'entre pas dans les intentions de l'auteur du projet de dessaisir le conseil de la compétence d'opérer les choix essentiels inhérents à la « politique » d'information de l'institution, pour en investir un fonctionnaire. Les textes proposés ci-dessus sont donc rédigés de

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede vakantiekamer, op 11 januari 1996 door de Minister van Binnenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en gemeenten », heeft op 28 augustus 1996 het volgend advies gegeven :

ONDERZOEK VAN HET ONTWERP

Voorzichtheden

Aangezien het een wetsontwerp betreft dat ressorteert onder artikel 78 van de Grondwet, dient het laatste lid van het voordrachtformulier als volgt te worden geredigeerd :

« Onze Minister van Binnenlandse Zaken is gelast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam aan de Wetgevende Kamers voor te leggen en bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen : ... ».

Bepalend gedeelte

Art. 2

Aan het begin van de Franse tekst van het tweede lid, dienen de woorden « cette loi » vervangen te worden door de woorden « la présente loi ».

Art. 3

1. Voorgesteld wordt de bepalingen onder 1° en 2° als volgt te redigeren :

« 1° wijst de provincie- of gemeenteraad een ambtenaar aan die belast wordt met de conceptie en de realisatie van het informatiebeleid voor alle administratieve overheden die ressorteren onder de provincie of de gemeente, alsmede met de coördinatie van de publicatie bedoeld in onderdeel 2°;

2° publiceert de provincie of de gemeente een document met de beschrijving van de bevoegdheden en de interne organisatie van alle administratieve overheden die eronder ressorteren; dit document wordt ter beschikking gesteld van eenieder die erom vraagt; ».

Het feit dat, zoals in het voorontwerp, wordt bepaald dat de door de raad aangewezen ambtenaar belast is met de conceptie en de realisatie « van het informatiebeleid », veel meer dan van de informatie zelf, en dat de provincie of de gemeente het in onderdeel 2° bedoelde document publiceert onder zijn « leiding », kan immers aanleiding geven tot een misverstand over de omvang van de bevoegdheden die de wet hem beoogt te verlenen. Het ligt voor de hand dat deze ambtenaar zich, bij de uitoefening van zijn bevoegdheden, moet richten naar de instructies die de provinciale of gemeentelijke overheden hem menen te moeten geven met inachtneming van de wet, en dat het niet in de bedoeling ligt van de steller van het ontwerp de raad de bevoegdheid te ontnemen om de belangrijke keuzes te maken die vastzitten aan het informatie « beleid » van de instelling, om ze op te

manière à rendre compte avec davantage de nuances et d'exactitude du rôle imparti à ce dernier.

2. Dans le texte néerlandais, il y a lieu d'insérer au 4° entre le mot « ontstentenis » et le mot « neemt » le mot « daarom ».

Art. 4

De l'accord du délégué, le premier alinéa de cet article serait mieux rédigé comme suit :

« La délivrance du document visé à l'article 3, 2°, peut être soumise au paiement d'une rétribution dont le montant est fixé par le conseil provincial ou communal. »

Art. 5

Le texte néerlandais serait mieux rédigé ainsi qu'il a été indiqué dans la version néerlandaise du présent avis.

Art. 6

Le texte néerlandais de la deuxième phrase de l'alinéa 1er serait mieux rédigé ainsi qu'il est indiqué dans la version néerlandaise du présent avis.

Art. 7

Alinéa 1er

La loi, le décret et l'ordonnance peuvent prévoir des exceptions au droit de consultation des documents administratifs et à celui d'en obtenir copie, non seulement à l'égard des documents détenus par les autorités ou services relevant de la compétence, selon le cas, de l'autorité fédérale, de la Communauté ou de la Région ⁽¹⁾, mais également pour des motifs relevant de l'exercice de leurs compétences; les exceptions établies pour de tels motifs valent pour toutes les autorités administratives ⁽²⁾, donc notamment celles auxquelles l'avant-projet est applicable.

⁽¹⁾ C'est à ce titre que le législateur fédéral est compétent en vertu de l'article 162 de la Constitution pour établir les exceptions énumérées aux 1° à 4° de l'article 7, alinéa 1er, du projet.

⁽²⁾ Voir l'avis donné le 18 février 1993 sur un avant-projet de loi « relatif à la publicité de l'administration dans les administrations fédérales » (Doc. parl., Chambre des représentants, n° 1112/1-92/93, p. 30), qui se réfère à cet égard à la note explicative de la proposition de révision qui a abouti à l'insertion de l'article 32 dans la Constitution.

dragen aan een ambtenaar. De hierboven voorgestelde teksten zijn dus zo geredigeerd dat zij een meer genuanceerde en juistere kijk geven op de aan de laatstgenoemde toebedeelde rol.

2. Aan het slot van de bepaling onder 4° zou tussen het woord « ontstentenis » en het woord « neemt » het woord « daarvan » moeten worden ingevoegd.

Art. 4

De gemachtigde van de Minister is het ermee eens dat het eerste lid van dit artikel beter als volgt zou worden gesteld :

« Voor de afgifte van het in artikel 3, 2°, bedoelde document, kan een vergoeding worden gevraagd waarvan het bedrag wordt vastgesteld door de provincie- of gemeenteraad. »

Art. 5

Het artikel zou beter als volgt worden geredigeerd :

« Het recht om inzage te nemen van een bestuursdocument van een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid en om een afschrift te krijgen van het document, ... (voorts zoals in het ontwerp) ».

Art. 6

De tweede zin van het eerste lid van het artikel zou beter als volgt worden gesteld :

« De aanvraag vermeldt duidelijk de betrokken aangelegenheid en, indien mogelijk, de betrokken bestuursdocumenten, en wordt schriftelijk gericht aan de bevoegde provinciale of gemeentelijke administratieve overheid, zelfs indien deze het document in het archief heeft opgenomen. »

Art. 7

Eerste lid

De wet, het decreet en de ordonnantie kunnen voorzien in uitzonderingen op het recht om inzage te nemen van de bestuursdocumenten en op het recht om ervan een afschrift te krijgen, niet alleen ten aanzien van de documenten die in het bezit zijn van de overheden of de diensten die, naar gelang van het geval, ressorteren onder de federale overheid, de Gemeenschap of het Gewest ⁽¹⁾, maar tevens op gronden die te maken hebben met de uitoefening van hun bevoegdheden; de op zulke gronden bepaalde uitzonderingen gelden voor alle administratieve overheden ⁽²⁾, dus ook voor die waarop het voorontwerp van toepassing is.

⁽¹⁾ Het is uit dat oogpunt dat de federale wetgever krachtens artikel 162 van de Grondwet bevoegd is om de uitzonderingen te bepalen die worden opgesomd in de onderdelen 1° tot 4° van artikel 7, eerste lid, van het ontwerp.

⁽²⁾ Zie het advies dat op 18 februari 1993 is uitgebracht over een voorontwerp van wet « betreffende de openbaarheid van bestuur in de federale besturen » (Gedr. St., Kamer van volksvertegenwoordigers, n° 1112/1-92/93, blz. 30), waarin in dat opzicht wordt verwezen naar de toelichting bij het voorstel van grondwetsherziening dat heeft geleid tot het invoegen van artikel 32 in de Grondwet.

C'est l'existence de ces motifs d'exception que les termes, au début de l'alinéa 1er, « Sans préjudice des motifs d'exception fixés par loi ou décret », entendent rappeler.

Ces termes seraient toutefois avantageusement remplacés par la formulation suivante, davantage explicite encore : « Sans préjudice des autres exceptions établies par la loi, le décret ou l'ordonnance pour des motifs relevant de l'exercice des compétences de l'autorité fédérale, de la Communauté ou de la Région, ... ».

Dans le texte néerlandais, il y a lieu de remplacer le mot « vraag » par le mot « aanvraagt ». Cette observation vaut pour tout le projet.

Alinéa 2

Ainsi qu'en convient le délégué, le début de cet alinéa serait mieux rédigé comme suit :

1° (en français) : Lorsqu'un document administratif ne doit ou ne peut être soustrait que partiellement à la publicité, ... »;

2° (en néerlandais) : « Wanneer een bestuursdocument slechts voor een deel aan de openbaarheid moet of mag worden onttrokken, ... ».

Alinéa 3

De l'accord du délégué également, la première phrase de cet alinéa devrait adopter une rédaction similaire à celle de la première phrase de l'article 6, § 5, alinéa 1er, de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration, et être en conséquence rédigée comme suit :

« L'autorité administrative provinciale ou communale qui ne peut réserver de suite immédiate à une demande de publicité ou qui la rejette communique dans un délai de trente jours de la réception de la demande les motifs de l'ajournement ou du rejet. »

La phrase suivante — « Cette décision doit être motivée. » — sera par conséquent omise, de l'accord du délégué.

Art. 8

Il convient de remplacer le mot « publicité » par le mot « rectification » dans le texte français de la première phrase du deuxième alinéa.

Art. 9

1. Selon le commentaire de cet article dans l'exposé des motifs, l'avis de la Commission d'accès aux documents administratifs doit obligatoirement être sollicité « si le demandeur souhaite introduire, conformément aux lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, un recours auprès du Conseil d'Etat contre une décision par laquelle l'autorité administrative provinciale ou communale refuse la consultation ou la correction d'un document administratif ».

Afin que cette précision ressorte également du dispositif de la loi, il est suggéré de compléter le premier paragraphe par un alinéa ainsi rédigé :

« Lorsqu'il introduit contre cette décision le recours visé à l'article 14 des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, le demandeur joint à sa requête l'avis de la

De woorden « Onverminderd de wettelijke en decretale uitzonderingsgronden », aan het begin van het eerste lid, strekken ertoe te herinneren aan het bestaan van deze uitzonderingsgronden.

Deze woorden zouden evenwel beter vervangen worden door de volgende formule die nog duidelijker is : « Onverminderd de andere bij de wet, het decreet of de ordonnantie bepaalde uitzonderingen op gronden die te maken hebben met de uitoefening van de bevoegdheden van de federale overheid, de Gemeenschap of het Gewest, ... ».

Bovendien zou het woord « vraag » beter vervangen worden door het woord « aanvraag ». Deze opmerking geldt voor geheel het ontwerp.

Tweede lid

De gemachtigde van de minister is het ermee eens dat dit lid beter als volgt zou worden gesteld :

1° (in het Nederlands) : « Wanneer een bestuursdocument slechts voor een deel aan de openbaarheid moet of mag worden onttrokken, ... »;

2° (in het Frans) : « Lorsqu'un document administratif ne doit ou ne peut être soustrait que partiellement à la publicité, ... ».

Derde lid

De gemachtigde van de minister is het er tevens mee eens dat de eerste zin van dit lid zou moeten worden geredigeerd naar het voorbeeld van de eerste zin van artikel 6, § 5, eerste lid, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, en bijgevolg als volgt zou moeten worden gesteld :

« De provinciale of gemeentelijke overheid die niet onmiddellijk op een aanvraag om openbaarheid kan ingaan of ze afwijst, geeft binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van de aanvraag kennis van de redenen van het uitstel of de afwijzing. »

De volgende zin — « Deze beslissing dient gemotiveerd te zijn. » — moet bijgevolg vervallen; de gemachtigde van de minister is het daarmee eens.

Art. 8

In de Franse tekst van de eerste zin van het tweede lid dient het woord « *publicité* » vervangen te worden door het woord « *rectification* ».

Art. 9

1. Volgens de commentaar bij dit artikel in de memorie van toelichting, moet verplicht worden verzocht om het advies van de Commissie voor toegang tot bestuursdocumenten « indien de verzoeker bij de Raad van State beroep wenst in te stellen overeenkomstig de gecoördineerde wetten op de Raad van State, tegen de beslissing waarbij de provinciale of gemeentelijke administratieve overheid de raadpleging of de verbetering van een bestuursdocument weigert ».

Opdat deze verduidelijking eveneens zou blijken uit het dispositief van de wet, wordt voorgesteld de eerste paragraaf aan te vullen met een lid, luidende :

« Wanneer de aanvrager tegen deze beslissing het beroep instelt bedoeld in artikel 14 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, voegt hij bij

Commission, à moins qu'elle ne le lui ait pas communiqué dans le délai prescrit. »

2. Dans la seconde phrase du paragraphe 1er de l'article 9 du projet, il convient de compléter la référence à la loi du 11 avril 1994 en indiquant son intitulé de la manière suivante :

« ... loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration ... ».

3. Il est proposé de simplifier la première phrase du paragraphe 3 de l'article 9 du projet de la manière suivante :

« § 3. La commission peut, d'initiative, émettre des avis sur l'application générale de la présente loi ».

Art. 10

Dans le texte néerlandais des alinéas 1er et 2, il y a lieu de remplacer les mots « *van deze* » par le mot « *ervan* ».

Art. 12

L'article 120, alinéa 2, de la loi provinciale confie au greffier provincial la garde des archives, et l'article 132 de la nouvelle loi communale l'attribue au collège des bourgmestre et échevins.

De l'accord du délégué, il y a lieu de remplacer dans l'alinéa 2 les mots « L'administrateur d'archives communales ou provinciales est tenu » par les mots « Les greffiers provinciaux et les collèges des bourgmestre et échevins sont tenus ».

Le commentaire de l'article figurant dans l'exposé des motifs joint à l'avant-projet devra être adapté en conséquence; le délégué estime à juste titre nécessaire d'y supprimer, ce faisant, l'alinéa indiquant qu'« après l'expiration du délai prévu en matière du secret de ces archives, la publicité n'est plus assujettie à des contraintes ».

Art. 13

Par analogie avec la rédaction suggérée plus haut pour l'article 4, alinéa 1er, le premier alinéa pourrait être rédigé de la sorte :

« Art. 13. — La délivrance d'une copie d'un document administratif peut être soumise au paiement d'une rétribution dont le montant est fixé par le conseil provincial ou communal ».

La chambre était composée de

MM. :

J.-Cl. GEUS, *président de la Chambre*;

C. WETTINCK,
P. HANSE, *conseillers d'Etat*;

P. GOTHOT,
J.-M. FAVRESSE, *assesseurs de la section de législation*;

zijn verzoekschrift het advies van de Commissie, tenzij deze het hem niet binnen de gestelde termijn heeft toegezonden ».

2. In de tweede zin van paragraaf 1 van artikel 9 van het ontwerp, dient de verwijzing naar de wet van 11 april 1994 te worden aangevuld met het opschrift ervan :

« ... wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur ... ».

3. Voorgesteld wordt de eerste zin van paragraaf 3 van artikel 9 van het ontwerp te vereenvoudigen als volgt :

« § 3. De Commissie kan op eigen initiatief adviezen uitbrengen over de algemene toepassing van deze wet ».

Art. 10

De woorden « *van deze* » in het eerste en tweede lid dienen vervangen te worden door het woord « *ervan* ».

Art. 12

Artikel 120, tweede lid, van de provinciewet draagt aan de provinciegriffier de zorg op voor het bewaren van het archief, en artikel 132 van de nieuwe gemeentewet belast het college van burgemeester en schepenen daarmee.

De gemachtigde van de Minister is het ermee eens dat in het tweede lid de woorden « De beheerder van een gemeentelijk of provinciaal archief is ertoe gehouden » vervangen moeten worden door de woorden « De provinciegriffiers en de colleges van burgemeester en schepenen zijn ertoe gehouden ».

De commentaar bij dit artikel in de memorie van toelichting die bij het voorontwerp is gevoegd, zal dienovereenkomstig moeten worden aangepast; de gemachtigde van de minister acht het terecht noodzakelijk daarbij de alinea te schrappen waarin wordt gesteld : « Na het verstrijken van de termijn die is gesteld voor de geheimhouding van het archief, gelden geen beperkingen meer op de openbaarheid ».

Art. 13

Naar analogie met de hierboven voorgestelde redactie voor artikel 4, eerste lid, zou het eerste lid als volgt kunnen worden gesteld :

« Art. 13. — Voor de afgifte van een afschrift van een bestuursdocument kan een vergoeding worden gevraagd waarvan het bedrag wordt vastgesteld door de provincie- of gemeenteraad ».

De kamer was samengesteld uit

HH. :

J.-Cl. GEUS, *kamervoorzitter*;

C. WETTINCK,
P. HANSE, *staatsraden*;

P. GOTHOT,
J.-M. FAVRESSE, *assessoren van de afdeling wetgeving*;

Mme :

M. PROOST, *greffier*.

Le rapport a été présenté par M. J.-L. PAQUET, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par MME P. VANDERNACHT, référendaire adjoint.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. R. ANDERSEN, président de Chambre.

Le Greffier,

M. PROOST

Le Président,

J.-Cl. GEUS

Mevr. :

M. PROOST, *griffier*.

Het verslag werd uitgebracht door de heer J.-L. PAQUET, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevrouw P. VANDERNACHT, adjunct-referendaris.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer R. ANDERSEN, Kamervoorzitter.

De Griffier,

M. PROOST

De Voorzitter,

J.-Cl. GEUS

PROJET DE LOI

ALBERT II, ROI DES BELGES

A tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Intérieur et de l'avis de Nos Ministres qui ont délibéré en Conseil,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de l'Intérieur est chargé de présenter en Notre Nom aux Chambres législatives et de déposer à la Chambre des Représentants, le projet de loi dont la teneur suit :

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

CHAPITRE Ier

Dispositions générales

Art. 2

La présente loi s'applique aux autorités administratives provinciales et communales.

Pour l'application la présente loi, on entend par :

1° autorité administrative : une autorité administrative visée à l'article 14 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

2° document administratif : toute information, sous quelque forme que ce soit, dont une autorité administrative dispose;

3° document à caractère personnel : document administratif comportant une appréciation ou un jugement de valeur relatif à une personne physique nommément désignée ou aisément identifiable, ou la description d'un comportement dont la divulgation peut manifestement causer un préjudice à cette personne.

WETSONTWERP

ALBERT II, KONING DER BELGEN

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Binnenlandse Zaken is gelast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam aan de Wetgevende Kamers voor te leggen en bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers in te dienen :

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Art. 2

Deze wet is van toepassing op de provinciale en gemeentelijke administratieve overheden.

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder :

1° administratieve overheid : een administratieve overheid als bedoeld in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

2° bestuursdocument : alle informatie, in welke vorm ook, waarover een administratieve overheid beschikt ;

3° document van persoonlijke aard : bestuursdocument dat een beoordeling of een waardeoordeel bevat van een met naam genoemd of gemakkelijk identificeerbaar natuurlijk persoon of de beschrijving van een gedrag waarvan het ruchtbaar maken aan die persoon kennelijk nadeel kan berokkenen.

CHAPITRE II

Publicité active

Art. 3

Afin de fournir au public une information claire et objective sur l'action des autorités administratives provinciales et communales :

1° le conseil provincial ou communal désigne un fonctionnaire chargé de la conception et de la réalisation de l'information pour toutes les autorités administratives dépendant de la province ou de la commune, ainsi que la coordination de la publication visée au 2°;

2° la province ou la commune publie un document décrivant les compétences et l'organisation du fonctionnement de toutes les autorités administratives qui en dépendent; ce document est tenu à la disposition de quiconque le demande;

3° toute correspondance émanant d'une autorité administrative provinciale ou communale indique le nom, la qualité, l'adresse et le numéro de téléphone de la personne en mesure de fournir de plus amples informations sur le dossier;

4° tout document par lequel une décision ou un acte administratif à portée individuelle émanant d'une autorité administrative provinciale ou communale est notifié à un administré indique les voies éventuelles de recours, les instances compétentes pour en connaître ainsi que les formes et délais à respecter, faute de quoi le délai de prescription pour introduire le recours ne prend pas cours.

Art. 4

La délivrance du document visé à l'article 3, 2°, peut être soumise au paiement d'une rétribution dont le montant est fixé par le conseil provincial ou communal.

Les rétributions éventuellement demandées ne peuvent excéder le prix coûtant.

CHAPITRE III

Publicité passive

Art. 5

Le droit de consulter un document administratif d'une autorité administrative provinciale ou communale et de recevoir une copie du document consiste en ce que chacun, selon les conditions prévues par la présente loi, peut prendre connaissance sur place de

HOOFDSTUK II

Actieve openbaarheid

Art. 3

Met het oog op een duidelijke en objectieve voorlichting van het publiek over het optreden van de provinciale en gemeentelijke administratieve overheden :

1° wijst de provincie- of gemeenteraad een ambtenaar aan die belast wordt met de conceptie en de realisatie van het informatiebeleid voor alle administratieve overheden die ressorteren onder de provincie of de gemeente, alsmede met de coördinatie van de publicatie bedoeld in onderdeel 2°;

2° publiceert de provincie of de gemeente een document met de beschrijving van de bevoegdheden en de interne organisatie van alle administratieve overheden die eronder ressorteren; dit document wordt ter beschikking gesteld van eenieder die erom vraagt;

3° vermeldt elke briefwisseling uitgaande van een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid de naam, de hoedanigheid, het adres en het telefoonnummer van degene die meer inlichtingen kan verstrekken over het dossier;

4° vermeldt elk document waarmee een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking uitgaande van een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid ter kennis wordt gebracht van een bestuurde, de eventuele beroepsmogelijkheden, de instanties bij wie het beroep moet worden ingesteld en de geldende vormen en termijnen; bij ontstentenis neemt de verjaringstermijn voor het indienen van het beroep geen aanvang.

Art. 4

Voor de afgifte van het in artikel 3, 2°, bedoelde document, kan een vergoeding worden gevraagd waarvan het bedrag wordt vastgesteld door de provincie- of gemeenteraad.

De vergoeding die eventueel wordt gevraagd mag in geen geval meer bedragen dan de kostprijs.

HOOFDSTUK III

Passieve openbaarheid

Art. 5

Het recht op het raadplegen van een bestuursdocument van een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid en op het ontvangen van een afschrift van het document bestaat erin dat eenieder, volgens de voorwaarden bepaald in deze wet, elk

tout document administratif, obtenir des explications à son sujet et en recevoir communication sous forme de copie.

Pour les documents à caractère personnel, le demandeur doit justifier d'un intérêt.

Art. 6

La consultation d'un document administratif, les explications y relatives ou sa communication sous forme de copie ont lieu sur demande. La demande indique clairement la matière concernée, et si possible, les documents administratifs concernés, et est adressée par écrit à l'autorité administrative provinciale ou communale, même si celle-ci a déposé le document aux archives.

Lorsque la demande de consultation, d'explications ou de communication sous forme de copie est adressée à une autorité administrative provinciale ou communale qui n'est pas en possession du document administratif, celle-ci en informe sans délai le demandeur et lui communique la dénomination et l'adresse de l'autorité administrative qui, selon les informations dont elle dispose, est détentrice du document.

Les autorités administratives provinciales et communales consignent les demandes écrites dans un registre, classées par date de réception.

Art. 7

Sans préjudice des autres exceptions établies par la loi, le décret ou l'ordonnance pour des motifs relevant de l'exercice des compétences de l'autorité fédérale, de la Communauté ou de la Région, l'autorité administrative provinciale ou communale peut rejeter une demande de consultation, d'explication ou de communication sous forme de copie d'un document administratif dans la mesure où la demande :

1° concerne un document administratif dont la divulgation peut être source de méprise, le document étant inachevé ou incomplet;

2° concerne un avis ou une opinion communiqués librement et à titre confidentiel à l'autorité;

3° est manifestement abusive;

4° est formulée de façon manifestement trop vague.

Lorsque, en application de l'alinéa précédent, un document administratif ne doit ou ne peut être soumis que partiellement à la publicité, la consultation, l'explication ou la communication sous forme de copie est limitée à la partie restante.

L'autorité administrative provinciale ou communale qui ne peut réserver de suite immédiate à une demande de publicité ou qui la rejette communique dans un délai de trente jours de la réception de la demande les motifs de l'ajournement ou du rejet. En

bestuursdocument ter plaatse kan inzien, daarom trent uitleg kan krijgen en mededeling in afschrift ervan kan ontvangen.

Voor documenten van persoonlijke aard is vereist dat de verzoeker van een belang doet blijken.

Art. 6

Inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument geschiedt op aanvraag. De vraag vermeldt duidelijk de betrokken aangelegenheid en, waar mogelijk, de betrokken bestuursdocumenten en wordt schriftelijk gericht aan de bevoegde provinciale en gemeentelijke administratieve overheid, ook wanneer deze het document in een archief heeft neergelegd.

Wanneer de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift is gericht aan een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid die het bestuursdocument niet onder zich heeft, stelt deze de verzoeker daarvan onverwijld in kennis en deelt hem de benaming en het adres mede van de administratieve overheid die naar haar informatie het document onder zich heeft.

De provinciale en gemeentelijke administratieve overheden houden een register bij van de schriftelijke aanvragen, volgens datum van ontvangst.

Art. 7

Onverminderd de andere bij de wet, het decreet of de ordonnantie bepaalde uitzonderingen op gronden die te maken hebben met de uitoefening van de bevoegdheden van de federale overheid, de Gemeenschap of het Gewest, mag een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid een aanvraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument afwijzen in de mate dat de aanvraag :

1° een bestuursdocument betreft waarvan de openbaarmaking, om reden dat het document niet af of onvolledig is, tot misvatting aanleiding kan geven;

2° een advies of een mening betreft die uit vrije wil en vertrouwelijk aan de overheid is meegedeeld;

3° kennelijk onredelijk is;

4° kennelijk te vaag geformuleerd is.

Wanneer met toepassing van het vorige lid een bestuursdocument slechts voor een deel aan de openbaarheid moet of mag worden onttrokken, wordt de inzage, de uitleg of de mededeling in afschrift tot het overige deel beperkt.

De provinciale of gemeentelijke overheid die niet onmiddellijk op een aanvraag om openbaarheid kan ingaan of ze afwijst, geeft binnen de termijn van dertig dagen na ontvangst van de aanvraag kennis van de redenen van het uitstel of de afwijzing. In

cas d'ajournement, le délai ne pourra jamais être prolongé de plus de quinze jours.

En cas d'absence de communication dans le délai prescrit, la demande est réputée avoir été rejetée.

Art. 8

Lorsqu'une personne démontre qu'un document administratif d'une autorité administrative provinciale ou communale comporte des informations inexactes ou incomplètes la concernant, cette autorité est tenue d'apporter les corrections requises sans frais pour l'intéressé. La rectification s'opère à la demande écrite de l'intéressé, sans préjudice de l'application d'une procédure prescrite par ou en vertu de la loi.

L'autorité administrative provinciale ou communale qui ne peut pas réserver de suite immédiate à une demande de rectification ou qui la rejette, communique dans un délai de soixante jours de la réception de la demande les motifs de l'ajournement ou du rejet. En cas d'ajournement, le délai ne pourra jamais être prolongé de plus de trente jours.

En cas d'absence de communication dans le délai prescrit, la demande est réputée avoir été rejetée.

Lorsque la demande est adressée à une autorité administrative provinciale ou communale qui n'est pas compétente pour apporter les corrections, celle-ci en informe sans délai le demandeur et lui communique la dénomination et l'adresse de l'autorité qui, selon ses informations, est compétente pour le faire.

Art. 9

§ 1er. Lorsque le demandeur rencontre des difficultés pour obtenir la consultation ou la correction d'un document administratif en vertu de la présente loi, il peut adresser à l'autorité administrative provinciale ou communale concernée une demande de reconsidération. Au même moment, il demande à la Commission d'accès aux documents administratifs créée par la loi du 11 avril 1994, relative à la publicité de l'administration, d'émettre un avis.

La Commission communique son avis au demandeur et à l'autorité administrative provinciale ou communale concernée dans les trente jours de la réception de la demande. En cas d'absence de communication dans le délai prescrit, l'avis est négligé.

L'autorité administrative provinciale ou communale communique sa décision d'approbation ou de refus de la demande de reconsidération au demandeur dans un délai de quinze jours de la réception de l'avis ou de l'écoulement du délai dans lequel l'avis devait être communiqué. En cas d'absence de com-

geval van uitstel kan de termijn nooit met meer dan vijftien dagen worden verlengd.

Bij ontstentenis van een kennisgeving binnen de voorgeschreven termijn, wordt de aanvraag geacht te zijn afgewezen.

Art. 8

Wanneer een persoon aantoont dat een bestuursdocument van een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid onjuiste of onvolledige gegevens bevat die hem betreffen, is die overheid ertoe gehouden de nodige verbeteringen aan te brengen zonder dat het de betrokkene iets kost. De verbetering geschiedt op schriftelijke aanvraag van de betrokkene, onverminderd de toepassing van een door of krachtens de wet voorgeschreven procedure.

De provinciale of gemeentelijke administratieve overheid die niet onmiddellijk op een aanvraag om verbetering kan ingaan of ze afwijst, geeft binnen zestig dagen na ontvangst van de aanvraag aan de verzoeker kennis van de redenen van het uitstel of de afwijzing. In geval van uitstel kan de termijn niet met meer dan dertig dagen worden verlengd.

Bij ontstentenis van kennisgeving binnen de gestelde termijn, wordt de aanvraag geacht te zijn afgewezen.

Wanneer de vraag is gericht aan een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid die niet bevoegd is om de verbeteringen aan te brengen, stelt deze de verzoeker daarvan onverwijld in kennis en deelt hem de benaming en het adres mee van de overheid die naar haar informatie daartoe bevoegd is.

Art. 9

§ 1. Wanneer de verzoeker moeilijkheden ondervindt om de raadpleging of de verbetering van een bestuursdocument te verkrijgen op grond van deze wet, kan hij een verzoek tot heroverweging richten aan de betrokken provinciale of gemeentelijke administratieve overheid. Tezelfder tijd zoekt hij de Commissie voor toegang tot bestuursdocumenten, opgericht bij de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, een advies uit te brengen.

De Commissie brengt haar advies ter kennis van de verzoeker en van de betrokken provinciale of gemeentelijke overheid binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van het verzoek. Bij ontstentenis van kennisgeving binnen de voorgeschreven termijn wordt aan het advies voorbijgegaan.

De provinciale of gemeentelijke overheid brengt binnen 15 dagen na ontvangst van het advies of na verloop van de termijn waarbinnen kennis moest worden gegeven van het advies, haar beslissing tot inwilliging of afwijzing van het verzoek tot heroverweging ter kennis van de verzoeker. Bij ontstentenis

munication dans le délai prescrit, l'autorité est réputée avoir rejeté la demande.

Le demandeur peut introduire un recours contre cette décision conformément aux lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par arrêté royal du 12 janvier 1973. Le recours devant le Conseil d'Etat est accompagné, le cas échéant, de l'avis de la Commission.

§ 2. La Commission peut également être consultée par une autorité administrative provinciale ou communale.

§ 3. La Commission peut, d'initiative, émettre des avis sur l'application générale de la loi relative à la publicité de l'administration dans les provinces et les communes. Elle peut soumettre au pouvoir législatif des propositions relatives à son application et à sa révision éventuelle. »

Art. 10

Lorsque la demande de publicité porte sur un document administratif d'une autorité administrative provinciale ou communale incluant une œuvre protégée par le droit d'auteur, l'autorisation de l'auteur ou de la personne à laquelle les droits de celui-ci ont été transmis n'est pas requise pour autoriser la consultation sur place du document ou pour fournir des explications à son propos.

Une communication sous forme de copie d'une œuvre protégée par le droit d'auteur n'est permise que moyennant l'autorisation préalable de l'auteur ou de la personne à laquelle les droits de celui-ci ont été transmis.

Dans tous les cas, l'autorité spécifie que l'œuvre est protégée par le droit d'auteur.

Art. 11

Les documents administratifs obtenus en application de la présente loi ne peuvent être diffusés ni utilisés à des fins commerciales.

Art. 12

Les dispositions de la présente loi sont également applicables aux documents administratifs qui sont déposés dans des archives par une autorité administrative provinciale ou communale.

Les greffiers provinciaux et les collèges des bourgmestres et échevins sont tenus d'apporter leur collaboration à l'application de la présente loi.

Les alinéas 1er et 2 ne s'appliquent pas aux Archives Générales du Royaume ou aux Archives de l'Etat dans les Provinces, auxquelles les dispositions légales relatives aux Archives restent entièrement d'application.

van kennisgeving binnen de voorgeschreven termijn, wordt de overheid geacht en beslissing tot afwijzing te hebben genomen.

Tegen deze beslissing kan de verzoeker beroep instellen overeenkomstig de wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 12 januari 1973. Het beroep bij de Raad van State is in voorkomend geval vergezeld van het advies van de Commissie.

§ 2. De Commissie kan ook door een provinciale of een gemeentelijke administratieve overheid worden geraadpleegd.

§ 3. De Commissie kan op eigen initiatief adviezen uitbrengen omtrent de algemene toepassing van de wet betreffende de openbaarheid van bestuur in de gemeenten en de provincies. Zij kan aan de wetgevende macht voorstellen voorleggen inzake de toepassing en de eventuele herziening van de wet. »

Art. 10

Wanneer de vraag om openbaarheid betrekking heeft op een bestuursdocument van een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid waarin een auteursrechtelijk beschermd werk is opgenomen, is de toestemming van de maker of van de persoon aan wie de rechten van deze zijn overgegaan niet vereist om ter plaatse inzage van het document te verlenen of uitleg erover te verstrekken.

Een mededeling in afschrift van een auteursrechtelijk beschermd werk is niet toegestaan dan met voorafgaande toestemming van de maker of van de persoon aan wie de rechten van deze zijn overgegaan.

In ieder geval wijst de overheid op het auteursrechtelijk beschermd karakter van het betrokken werk.

Art. 11

De met toepassing van deze wet verkregen bestuursdocumenten mogen niet verspreid, noch gebruikt worden voor commerciële doeleinden.

Art. 12

De bepalingen van deze wet zijn mede van toepassing op de bestuursdocumenten die door een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid in een archief zijn neergelegd.

De provinciegriffiers en de colleges van burgemeester en schepenen zijn ertoe gehouden hun medewerking te verlenen aan de toepassing van deze wet.

De eerste twee leden zijn niet van toepassing op het Algemeen Rijksarchief of het Rijksarchief in de Provinciën, waarop de wettelijke bepalingen betreffende de Archieven onverminderd van toepassing blijven.

Art. 13

La délivrance d'une copie d'un document administratif peut être soumise au paiement d'une rétribution dont le montant est fixé par le conseil provincial ou communal.

Les rétributions éventuellement demandées pour la délivrance de la copie ne peuvent en aucun cas excéder le prix coûtant.

CHAPITRE IV

Disposition finale

Art. 14

La présente loi ne préjudicie pas aux dispositions législatives qui prévoient une publicité plus étendue de l'administration.

Donné à Bruxelles, le 4 décembre 1996.

ALBERT

PAR LE ROI :

Le Ministre de l'Intérieur,

J. VANDE LANOTTE

Art. 13

Voor de afgifte van een afschrift van een bestuursdocument kan een vergoeding worden gevraagd waarvan het bedrag wordt vastgesteld door de provincie- en gemeenteraad.

De vergoeding die eventueel wordt gevraagd voor het afschrift, mag in geen geval meer bedragen dan de kostprijs.

HOOFDSTUK IV

Slotbepaling

Art. 14

Deze wet doet geen afbreuk aan de wetsbepalingen die in een ruimere openbaarheid van bestuur voorzien.

Gegeven te Brussel, 4 december 1996.

ALBERT

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Binnenlandse Zaken,

J. VANDE LANOTTE